

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

13322 *ORDRE PRE/2042/2007, de 4 de juliol, per la qual es modifica l'annex I del Reial decret 1977/1999, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen els principis relatius a l'organització dels controls veterinaris sobre els productes procedents de països tercers.* («BOE» 165, de 11-7-2007.)

El Reial decret 1977/1999, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen els principis relatius a l'organització dels controls veterinaris sobre els productes procedents de països tercers, va incorporar al nostre ordenament la Directiva 97/78/CE, del Consell, de 18 de desembre de 1997, per la qual s'estableixen els principis relatius a l'organització de controls veterinaris dels productes que s'introdueixin a la Comunitat procedents de països tercers, i la Directiva 97/79/CE, del Consell, de 18 de desembre de 1997, per la qual es modifiquen les directives 71/118/CEE, 72/462/CEE, 85/73/CEE, 91/67/CEE, 91/492/CEE, 91/493/CEE, 92/45/CEE i 92/118/CEE pel que fa a l'organització de controls veterinaris dels productes que s'introdueixin a la Comunitat procedents de països tercers.

A fi de preveure les actualitzacions necessàries en la normativa comunitària, amb motiu de l'adhesió de Romania i Bulgària a la Unió Europea, la Directiva 2006/104/CE, del Consell, de 20 de novembre de 2006, per la qual s'adapten determinades directives en l'àmbit de l'agricultura (legislació veterinària i fitosanitària) amb motiu de l'adhesió de Bulgària i Romania, ha modificat diverses directives, inclosa la Directiva 97/78/CE, del Consell, de 18 de desembre de 1997, per incloure en el territori duaner comunitari els dos nous estats membres.

Mitjançant aquesta Ordre s'incorpora al nostre ordenament l'apartat 13.b) de la part I de l'annex de la Directiva 2006/104/CE, del Consell, de 20 de novembre de 2006.

Aquesta Ordre es dicta a l'empara de l'habilitació continguda en la disposició final segona del Reial decret 1977/1999, de 23 de desembre, que faculta els ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de Sanitat i Consum i d'Economia i Hisenda perquè, en l'àmbit de les seves respectives competències, dictin les disposicions necessàries per a l'actualització dels seus annexos.

En la tramitació d'aquesta Ordre han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives dels interessos dels sectors afectats i s'ha sol·licitat informe a la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

En virtut d'això, a proposta de les ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat i Consum, dispo:

Article únic. *Modificació de l'annex I del Reial decret 1977/1999, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen els principis relatius a l'organització dels controls veterinaris sobre els productes procedents de països tercers.*

L'annex I del Reial decret 1977/1999, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen els principis relatius a l'organització dels controls veterinaris sobre els productes procedents de països tercers, se substitueix pel que figura com a annex d'aquesta Ordre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 4 de juliol de 2007.–La vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, María Teresa Fernández de la Vega Sanz.

ANNEX

«ANNEX I

Territoris

1. Regne de Bèlgica.
2. República de Bulgària.
3. República Txeca.
4. Regne d'Espanya, excepte Ceuta i Melilla.
5. República Federal d'Alemanya.
6. República d'Estònia.
7. República Hel·lènica.
8. Regne de Dinamarca, excepte les Illes Fèroe i Grenlàndia.
9. República Francesa.
10. Irlanda.
11. República Italiana.
12. República de Xipre.
13. República de Letònia.
14. República de Lituània.
15. Gran Ducat de Luxemburg.
16. República d'Hongria.
17. República de Malta.
18. Regne dels Països Baixos a Europa.
19. República d'Àustria.
20. República de Polònia.
21. República Portuguesa.
22. Romania.
23. República d'Eslovènia.
24. República Eslovaca.
25. República de Finlàndia.
26. Regne de Suècia.
27. Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord.»

CAP DE L'ESTAT

13408 *LLEI 19/2007, d'11 de juliol, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.* («BOE» 166, de 12-7-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Hi ha una incompatibilitat radical entre esport i violència, qualsevol forma de violència, inclosa la verbal o aquella altra més subtil, fonamentada en la trampa, l'engany i el menyspreu del joc net. Des de fa dècades aquesta idea central orienta la tasca que, de forma concertada, porten a terme la Unió Europea i les seves institucions, els poders públics competents en matèria d'esport de cadascun dels seus països membres, així com el Comitè Olímpic Internacional i les diferents organitzacions que conformen el sistema esportiu internacional. L'objectiu central que cohesiona l'acció diversificada d'un espectre tan ampli d'actors públics i privats és eradicar la violència de l'esport, a més de prevenir, controlar i sancionar amb

rigor qualsevol manifestació violenta en l'àmbit de l'activitat esportiva, molt especialment quan adquireix connotacions de signe racista, xenòfob o intolerant.

Malgrat això i en un sentit ampli, la violència consisteix a aplicar la força sobre l'entorn. Per això, l'esport comporta sempre i en diversa mesura violència, en tant que ús de la força, que s'aplica ja sigui sobre els elements (terra, aigua i aire), o bé sobre les persones que esdevenen adversaris en l'àmbit esportiu. La violència en l'esport, aplicada de conformitat amb les seves regles, suposa una aplicació autoritzada de la força. Per contra, si la força s'aplica contravenint a les normes esportives, constitueix una infracció o una agressió antireglamentària. Així, és el mateix món de l'esport el que, en establir les seves regles en cada modalitat, determina el nivell de violència acceptable i quan aquesta aplicació de força és inadmissible perquè és contrària als reglaments esportius. En aquest àmbit, un primer objectiu de les institucions públiques és promoure que el mateix àmbit esportiu, mitjançant la seva pròpia autoregulació, gestioni i limiti l'aplicació de la força en l'esport, de manera que el seu ús sigui compatible amb el respecte a la persona i amb una consciència social avançada.

D'altra banda, la violència en l'esport és un element estretament relacionat amb l'espectacle, per la mateixa atracció que genera el fenomen de la violència. Aquesta, pels motius esmentats, sovint té una gran repercussió en els mitjans de comunicació, que, de vegades, reproduïxen fins a la societat els incidents violents, siguin de paraula o de fet. Aquesta presència de la violència esportiva en els mitjans de comunicació arriba a entelar, si no a posar en dubte o a contradir, els valors intrínsecs de l'esport com a referent ètic i de comportaments.

La realitat de la violència en l'esport i la seva repercussió en els mitjans de comunicació és un reflex de la clara permissivitat social de la violència, permissivitat que es retroalimenta amb la intervenció de tots els agents de l'entorn esportiu sobre la base inicial de l'aplicació reglamentària o no de la força en l'esport i de l'enfrontament entre adversaris, siguin esportistes, tècnics o dirigents.

Així, el fenomen de la violència en l'esport a la nostra societat és un fenomen complex que supera l'àmbit pròpiament esportiu i obliga les institucions públiques a adoptar mesures que fomentin la prevenció i incideixin en el control si no en la sanció dels comportaments violents. Una gestió adequada de la violència comporta un enfocament global, fundat en els drets i llibertats fonamentals, la limitació del risc i la dels béns i de les persones. Sobre aquests principis, al marge de fomentar una adequada gestió i autoregulació del mateix món de l'esport, les institucions públiques han de proveir el món de l'esport del marc legal adequat que permeti la persecució de danys i agressions, l'atribució de les responsabilitats civils que corresponguin i l'adopció de les mesures de seguretat.

La violència en l'esport, d'altra banda, és un aprenentatge que s'inicia en les categories inferiors i incideix de manera directa en el procés d'educació infantil i juvenil. Un enfocament global contra el fenomen de la violència en l'esport també comporta la cooperació entre totes les administracions públiques i el respecte a l'àmbit de les seves específiques competències, en tant que el tractament d'aquest fenomen suposa la concurrència de diverses administracions, tant en l'àmbit esportiu com en el de la seguretat i en el dels espectacles públics.

Així mateix, la preocupació per fomentar la dimensió social de l'esport com a educador en valors forma part, també, del patrimoni comú europeu a l'hora de promoure iniciatives conjuntes dels poders públics i de les organitzacions esportives per aconseguir que l'esport sigui una escola de vida i de tolerància, especialment en la infància, l'adolescència i per als joves, que educui i no deformi.

Un esdeveniment on prevalgui l'esperit d'una competició justa, neta i entre iguals, en comptes de la trampa, l'engany i la violència.

A Espanya i a Europa, l'esport, en suma, és una activitat de persones lliures, en una societat oberta, basada en el respecte de la diversitat i igualtat entre les persones. Per aquesta raó, i de manera singular, el marc esportiu de la competició professional en el marc de l'esport professional i d'alta competició està obligat a ser un referent ètic en valors i en comportaments per al conjunt de la societat.

En aquest terreny de l'educació en valors –especialment l'olimpisme com a filosofia de vida– l'exemple personal és el que més compta i influeix en joves esportistes i en el conjunt de la societat. La potencialitat de l'esport en la seva dimensió formativa és enorme: pel seu caràcter lúdic i atractiu, però també per la seva condició d'experiència vital, en què els practicants se senten protagonistes, alhora que reforcen les relacions interpersonals i posen en joc afectes, sentiments, emocions i identitats, amb molta més facilitat que en altres disciplines.

Per aquestes raons, la pràctica esportiva és un recurs educatiu, que genera un context d'aprenentatge excepcionalment idoni per al desenvolupament de competències i qualitats intel·lectuals, afectives, motrius i ètiques, que permet als més joves transferir el que han après en l'esport a altres àmbits de la vida quotidiana. Aquesta dimensió contrastada de l'esport el converteix en una eina educativa particularment útil per fer front a fenòmens inquietants i amenaces comunitàries, com són l'augment de les conductes antisocials; l'existència d'actituds vandàliques i gamberrisme entre joves; l'increment d'actituds i de comportaments racistes i xenòfobs; la marginació acadèmica i el fracàs escolar; el consum de drogues i alcohol, o l'avanç preocupant del sedentarisme i de l'obesitat a edats cada vegada més primerenques.

El cabal comunitari europeu per eradicar la violència de l'esport està assentat en la convicció que són els ciutadans en el seu conjunt, és a dir, totes i cadascuna de les persones que la integren, els qui tenen l'obligació de contribuir, cadascú des del seu respectiu àmbit de competències, a fer que els estadis, les instal·lacions esportives i els espais a l'aire lliure per a l'activitat física siguin llocs oberts, segurs, incloents i sense barreres. Un espai de trobada en què esportistes professionals i aficionats, espectadors i directius, així com la resta d'agents que conformen el sistema esportiu espanyol respectin els principis de l'ètica esportiva i el dret de les persones a la diferència i la diversitat.

Cap raça, religió, creença política o grup ètnic es pot considerar superior als altres. I en aquest aspecte, el que passi en l'esport ha de reflectir els valors en què se sustenta la nostra convivència democràtica.

L'imparable èxit de l'esport com a fenomen social també possibilita multiplicar la seva dimensió com a factor d'integració enormement efectiu. L'esport és un llenguatge universal que s'entén en tots els idiomes, per això constitueix en societats multiètniques un poderós factor d'integració intercultural, que afavoreix el desenvolupament d'identitats múltiples i incloents, que reforcen la cohesió i la convivència social de societats pluralistes i complexes.

II

A meitat de la dècada dels anys 80 del segle passat, una sèrie de successos luctuosos van marcar el punt màxim de tensió generat a Europa per manifestacions violentes en l'esport. A l'estadi Heysel de Brussel·les, el 1985, la final de la Copa d'Europa de futbol que jugaven els equips del Juventus i el Liverpool va acabar en tragèdia.

Aquell mateix any, poc temps abans, un incendi a l'estadi anglès de Bradford va provocar el pànic amb resultat de morts i ferits a les grades durant el partit. Quatre anys

després, es repetia la tragèdia durant un partit de futbol entre els equips anglesos del Liverpool i el Nottingham Forest. En aquells mateixos anys, en altres latituds, a Llatinoamèrica, també es van haver de lamentar terribles tragèdies col·lectives amb un saldo de centenars de morts.

Aquestes tràgiques circumstàncies, que també van tenir reflex al nostre país en diversos successos lamentables, esdevinguts dins i fora dels estadis, són les que van moure el Consell d'Europa a promoure la signatura i ratificació pels seus països membres d'un Conveni internacional sobre la violència, seguretat i irrupcions d'espectadors amb motiu de manifestacions esportives i, especialment, partits de futbol. Aquest instrument jurídic contra la violència en l'esport és el referent en vigor més important i de més gran abast del dret públic internacional per afrontar amb garanties d'èxit la lluita dels poders públics i de les organitzacions esportives contra aquesta xacra social.

El Conveni internacional sobre la violència en l'esport del Consell d'Europa ha estat complementat a partir de l'any 2000 mitjançant una Resolució sobre la prevenció del racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport, a més de dues Recomanacions del seu Comitè Permanent sobre el paper de les mesures socials i educatives en la prevenció de la violència en l'esport, així com l'edició d'un manual de referència sobre aquest tema, susceptible de ser adaptat a les diferents realitats nacionals europees.

Així mateix, una altra norma de referència en la matèria objecte d'aquesta Llei és la Convenció Internacional sobre l'Eliminació de totes les Formes de Discriminació Racial, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, per la Resolució de 21 de desembre de 1965, i ratificada per Espanya el 13 de setembre de 1968. De la mateixa manera, és aplicable en aquest àmbit la Directiva de la Unió Europea 2000/43, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte entre les persones, independentment del seu origen racial o ètnic, transposada en el nostre ordenament jurídic mitjançant la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives i d'ordre social.

Per la seva banda, a Espanya, una Comissió d'Estudi al Senat va realitzar a partir de 1988 una gran labor parlamentària de documentació i diagnòstic del problema de la violència en els espectacles esportius. Els seus treballs es van plasmar en una sèrie de recomanacions, aprovades amb un ampli consens de les forces polítiques de l'arc parlamentari i que van marcar la pauta dels desplegaments legislatius i les actuacions portades a terme en la dècada següent.

III

L'aprovació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, va suposar per al sistema esportiu del nostre país un punt de referència inexcusable, també pel que fa a la lluita contra la violència en l'esport. En efecte, els seus títols IX i XI regulen, respectivament, la prevenció de la violència en els espectacles esportius i la disciplina esportiva, i van establir així les bases d'un posterior desplegament reglamentari que ha permès a Espanya convertir-se en un referent internacional a l'hora de dissenyar polítiques integrals de seguretat de grans esdeveniments esportius i un exemple quant a la manera com poden col·laborar molt estretament en aquesta matèria responsables públics, organitzacions esportives i els cossos i forces de seguretat de l'Estat.

Mereix destacar-se la labor desenvolupada en aquest àmbit per la Comissió Nacional contra la Violència en els Espectacles Esportius, posada en marxa mitjançant el Reial decret 75/1992, de 31 de gener, tant pels èxits aconseguits a aïllar i sancionar els comportaments violents i antiesportius dins i fora dels estadis, com per l'efectivitat

de les seves iniciatives en la coordinació de tots els actors que intervenen en la celebració d'esdeveniments esportius. Els seus informes anuals han fet possible mantenir alerta i millorar de manera molt substancial els dispositius de seguretat que des de fa més d'una dècada estan operatius i actuen contra aquesta xacra antiesportiva.

Per la seva banda, el Reial decret 769/1993, de 21 de maig, pel qual s'aprova el Reglament per a la prevenció de la violència en els espectacles esportius, va establir les bases per a una estreta col·laboració en el si de la Comissió Nacional contra la Violència en els Espectacles Esportius, que s'està desenvolupant de manera eficaç, entre el Consell Superior d'Esports, el Ministeri de l'Interior, els cossos i forces de seguretat de l'Estat dependents del Ministeri de l'Interior i les entitats esportives, i amb els qui ostenten la responsabilitat en matèria de seguretat i la coordinació de seguretat dels clubs de futbol. La Direcció General de la Policia va constituir a la Comissaria General de Seguretat Ciutadana una Oficina Nacional d'Esports, que és l'encarregada de centralitzar el conjunt d'actuacions policials relacionades amb la prevenció i persecució de comportaments violents en els esdeveniments esportius.

Les ordres ministerials de 31 de juliol de 1997 i de 22 de desembre de 1998 van regular el funcionament del Registre central de sancions imposades per infraccions contra la seguretat pública en matèria d'espectacles esportius, així com les unitats de control organitzatiu per a la prevenció de la violència en els esdeveniments esmentats. Això ha permès elaborar protocols d'actuació dels operatius policials, que possibiliten un desplegament específic dels seus efectius i recursos a cadascun dels estadis. És obligatori que aquests tinguin un dispositiu de vigilància permanent mitjançant videocàmeres, que permet localitzar, identificar i sancionar les persones autores d'actes violents.

Des de la temporada 1997/98, la inversió realitzada en els estadis de futbol espanyols en mesures de seguretat ronda els 200 milions d'euros. El finançament d'aquestes mesures s'ha portat a terme, principalment, amb recursos públics. L'Administració General de l'Estat destina un percentatge del 10 per cent dels ingressos de les travesses esportives a subvencionar les despeses derivades d'instalar i mantenir operatius dispositius estàtics de seguretat i de vigilància audiovisual en els estadis dels clubs de la Lliga Nacional de Futbol Professional.

Finalment, la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va modificar diversos articles dels títols IX i XI de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, actualitzant el contingut i les sancions d'alguns dels preceptes existents per prevenir i castigar qualsevol tipus de conductes violentes en l'àmbit de l'esport i de la pràctica esportiva en la seva accepció més àmplia.

El 24 de juliol de 2002, el Ministeri de l'Interior, el Consell Superior d'Esports, la Reial Federació Espanyola de Futbol, la Lliga Nacional de Futbol Professional i l'Associació de Futbolistes Espanyols van subscriure un document denominat «Compromís contra la violència en l'esport», que recollia les línies mestres, plans i actuacions del Govern per prevenir i combatre la violència i el racisme associats a l'esport.

IV

Mentre que en la lluita contra la violència en l'esport i en els espectacles esportius Espanya té una dilatada experiència i disposa d'instruments normatius que donen fonament a aquestes actuacions, hi ha una inadequació de la legislació actual per adoptar mesures de prevenció i de sanció contra actes violents amb motivacions racistes o xenòfobes, així com contra comportaments i actituds racistes, xenòfobes i intolerants en esdeveniments esportius. Aquesta Llei pretén regular en un sol text legal totes

les mesures de lluita contra la violència, el racisme, la xenofòbia, l'antisemitisme i la intolerància o qualsevol altra manifestació inacceptable de discriminació de les persones, partint de l'experiència en la lluita contra la violència en l'esport. De fet, hi ha una preocupació cada vegada més gran entre responsables públics, entitats esportives i jugadors davant la reiteració d'incidents de signe racista que enfosqueixen la celebració de partits de futbol, tant de clubs com de les mateixes seleccions nacionals.

Per garantir la convivència en una societat democràtica com l'espanyola, integrada per persones d'orígens diferents i a la qual se seguiran incorporant persones de totes les procedències, és necessari lluitar contra tota manifestació de discriminació per l'origen racial o ètnic de les persones. Un dels àmbits que ha d'abraçar l'actuació contra la discriminació per aquests motius és el de l'esport, pel seu paper educatiu i la seva capacitat de transmetre valors de tolerància i respecte.

Si les persones que practiquen el futbol professional no saben des de fa anys de races, de fronteres, de llengües o del color de pell, perquè s'entén que són factors d'enfrontament i de discriminació aliens a l'esport, seria molt injust i irresponsable assistir impassibles a la reproducció d'aquestes mateixes barreres entre els aficionats.

Tal com va recollir el programa d'acció aprovat en la Conferència Mundial contra el Racisme, la discriminació racial, la xenofòbia i les formes connexes d'intolerància, celebrada l'any 2001 a Sud-àfrica, convocada per les Nacions Unides sota els auspicis del Comitè Olímpic Internacional, «s'urgeix els estats perquè, en cooperació amb les organitzacions intergovernamentals, amb el Comitè Olímpic Internacional i amb les federacions esportives internacionals i nacionals, intensifiquin la seva lluita contra el racisme en l'esport, educant la joventut del món a través de l'esport practicat sense discriminacions de cap tipus i dins de l'esperit olímpic que requereix comprensió humana, tolerància, joc net i solidaritat».

Seguint aquesta recomanació, tant la Federació Internacional de Futbol Associat, com la Federació Europea de Futbol Associat, s'han esforçat de manera molt decidida a promocionar la igualtat de tracte de les comunitats ètniques i grups d'immigrants, amb l'objectiu de reafirmar la condició del futbol com un esport universal, un espectacle obert a la participació de totes les persones, ja sigui com a jugadors o com a espectadors, sense cap temor i amb garanties de no ser insultats, assetjats o discriminats pel seu origen, pel color de la pell, per la seva orientació sexual o per les seves creences religioses.

El Congrés Extraordinari de la Federació Internacional de Futbol Associat, celebrat a Buenos Aires a mitjan 2001, considerant el racisme com una forma de violència que comporta la realització d'actes discriminatoris i irrespectuosos, basats principalment però no exclusivament a dividir les persones segons el seu color, ètnia, religió o orientació sexual, va instar totes les federacions nacionals i les confederacions continentals a posar en marxa una acció continuada contra el racisme i va acordar la celebració d'un Dia Universal de la Federació Internacional de Futbol Associat contra el racisme al futbol, com a part integrant de la campanya a favor del joc net.

Així mateix, la Federació Internacional de Futbol Associat va aprovar un Manifest contra el racisme en el qual exigeix, a tots els que d'una manera o altra participen de l'esport del futbol en qualsevol país del món, «una acció concertada d'intercanvi d'informació i experiències que serveixi per combatre efectivament i decisivament totes les manifestacions de racisme en el nostre esport, mitjançant la denúncia i la sanció de tota persona que es mostri indulgent amb qualsevol manifestació racista».

D'altra banda, diferents professionals de la història i de la sociologia de l'esport, que han estudiat la incidència que hi tenen els comportaments violents de signe racista,

xenòfob i intolerant, coincideixen en la importància decisiva que té el clima de violència i de permissivitat davant les seves manifestacions percebut per esportistes i espectadors. Si el clima social en el qual es porta a terme l'activitat esportiva és permissiu respecte a manifestacions explícites o implícites de violència física, verbal o gestual, tant esportistes com espectadors tindran més propensió a comportar-se de forma violenta, ja que en la seva percepció irrespectuosa de l'altre, de l'adversari, utilitzar contra ell la violència o fer trampa per guanyar-lo no és percebut com una cosa rebutjable i punible, que atempta contra la dignitat de l'altre i de nosaltres mateixos.

Més en concret, la responsabilitat de pares i mares, educadors, entrenadors, dirigents federatius, clubs esportius i responsables públics és decisiva a l'hora d'establir un compromís continuat amb el joc net en l'esport, la renúncia a fer-hi trampa i a agredir de qualsevol forma l'adversari. Només d'aquesta manera s'aconsegueix arrelar la convicció ètica que guanyar a qualsevol preu és tan inacceptable en l'esport com en la vida social.

També hi ha una àmplia coincidència, entre persones expertes de diferents disciplines que han estudiat el fenomen de la violència en l'esport, a l'hora d'assenyalar que no es poden entendre les seves manifestacions com a explosions d'irracionalitat, ni com a simples conductes individuals desviades, que troben expressió per mitjà de l'anonimat emmascarador d'un acte de masses. Per això, els valors constitucionals que amb tant d'esforç hem recollit en la Constitució i desenvolupat al nostre país han de ser defensats i respectats, també en aquest àmbit, com a part substancial de la norma que permet la convivència pacífica entre els ciutadans, ja que l'eradicació d'aquest tipus de conductes violentes en l'esport és un dels antídots més eficaços contra qualsevol altre tipus de fanatisme i d'intolerància intel·lectual davant la diversitat.

No obstant això, per afavorir aquesta perspectiva és requisit indispensable remoure qualsevol obstacle, ja sigui d'ordre jurídic o pràctic, que discrimini la pràctica esportiva dels immigrants i les seves famílies en associacions, clubs, federacions i escoles esportives municipals, així com l'accés a qualsevol instal·lació esportiva en les mateixes condicions que la resta de la població.

Afavorir la diversitat en l'esport i el respecte social a aquesta diversitat d'ètnies, accents, orígens, credos o orientacions sexuals és una forma intel·ligent d'afavorir el pluralisme polític i social. A més, possibilita que molta gent entengui millor les raons per què el pluralisme és un dels valors superiors de l'ordenament jurídic de la nostra Constitució democràtica.

Conscients de la necessitat d'aturar qualsevol brot de comportaments racistes, xenòfobs o intolerants en el futbol espanyol, el Consell Superior d'Esports va proposar a la Comissió Nacional Antiviolença la posada en marxa d'un Observatori de la Violència, el Racisme i la Xenofòbia en l'Esport, que va començar a funcionar fa més d'un any.

A continuació, el Consell Superior d'Esports va convocar tots els estaments del futbol espanyol per subscriure un Protocol d'actuacions contra el racisme, la xenofòbia i la intolerància en el futbol, que es va signar el 18 de març de 2005. S'hi detallen 31 mesures concretes, que es projecten per intervenir, simultàniament, en els àmbits de la prevenció, del control i de la sanció d'aquest tipus de conductes. Tots els clubs de futbol de primera i de segona divisió, la Reial Federació Espanyola de Futbol, la Lliga de Futbol Professional, així com representants de jugadors, àrbitres, entrenadors i penyes de persones aficionades han subscrit aquest Protocol d'actuacions. Així mateix, representants de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració del Ministeri de Treball i Afers Socials i del Ministeri de l'Interior van signar el Protocol d'Actuacions.

Així mateix, i en aquesta línia de preocupació i compromís amb l'eradicació de comportaments violents,

racistes, xenòfobs i intolerants en l'esport, se situa també el Senat amb la creació de la Comissió Especial d'estudi per eradicar el racisme i la xenofòbia de l'esport espanyol, que ha desenvolupat un intens i fructífer treball.

Amb l'aprovació d'aquesta Llei, les Corts Generals reforcen la cobertura legal sancionadora i la idoneïtat social d'una iniciativa com l'esmentat Protocol, que fa visible i operatiu el compromís existent entre tots els sectors del futbol espanyol per actuar units en defensa del joc net i en contra de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància.

V

En l'elaboració de la Llei, es va prendre l'opció d'elaborar una definició d'aquells actes il·lícits que conformen les conductes susceptibles de sanció. Aquesta definició serveix de referència per a la delimitació dels respectius àmbits de responsabilitat en què es concreten els tipus infractors en relació amb les definicions establertes.

L'esquema d'aquesta Llei assumeix l'opció d'integrar en un únic text un conjunt de disposicions i de preceptes tipificadors d'infraccions i sancionadors, que apareixien dispersos en les normes esportives després de les successives reformes introduïdes en el nostre ordenament jurídic, específicament, en matèria de prevenció i sanció de la violència en l'esport.

L'opció presa implica sistematitzar i ordenar les obligacions generals i particulars en aquesta matèria, així com el règim aplicable al seu incompliment i les qüestions relacionades amb l'àmbit de la seguretat pública en els esdeveniments esportius, que és remesa, en aquest punt, a la normativa sobre violència en l'esport i a la disciplina esportiva comuna. Aquesta opció de tècnica legislativa permet fondre en un únic text legal el conjunt de preceptes, siguin quins siguin els actors que intervinguin en les conductes objecte de sanció. En conseqüència, tant si són els mateixos esportistes i altres persones vinculades a l'organització esportiva mitjançant una llicència federativa com si es tracta, únicament, de persones que assisteixen als esdeveniments esportius i respecte de les quals la seguretat en aquests és exigible a les diferents administracions públiques.

Aquesta sistematització parteix, per tant, d'una nova regulació de les conductes violentes i la definició de les que, als efectes d'aquesta Llei, es poden considerar racistes, xenòfobes i intolerants. S'ha procurat una ordenació de la normativa existent i, sobretot, s'ha actualitzat d'acord amb els fets i circumstàncies que han revestit aquelles conductes els últims anys.

A partir d'aquest esquema, la Llei reordena el compromís dels poders públics en l'impuls de polítiques actives contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància. A més d'afrontar amb detall la determinació d'un règim sancionador, els tipus i sancions del qual s'han diferenciat segons les diferents persones que assumeixen les respectives obligacions en aquests.

D'altra banda, s'ha reunificat en aquesta Llei, al marge, per tant, de la regulació comuna realitzada a la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, un règim sancionador actualitzat i referit, exclusivament, a les conductes que incideixen en comportaments violents, racistes, xenòfobs o intolerants. S'aconsegueix així, des d'una visió de conjunt, superar algunes de les actuals disfuncions en l'aplicació conjunta dels dos ordenaments, el purament esportiu i el de seguretat ciutadana, que, tot i que conviuen fins ara en un mateix text normatiu, tenen un fonament diferent i unes regles, també diferents, de concepció i d'aplicació.

VI

L'estructura de la Llei contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport presenta una exposició de motius, un títol preliminar, quatre títols, vuit disposicions addicionals, una disposició transitòria, una altra disposició derogatòria i dues disposicions finals.

En el títol preliminar de disposicions generals queda definit l'objecte i àmbit d'aplicació de la Llei, així com les definicions del que s'entén, als efectes del que preveu aquesta Llei, per conductes constitutives d'actes violents o d'incitació a la violència en l'esport; conductes constitutives d'actes racistes, xenòfobs o intolerants en l'esport; persones organitzadores de competicions i d'espectacles esportius, i esportistes.

En el títol primer, els sis capítols en què està estructurat regulen la prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en competicions i espectacles esportius. En concret, es detallen responsabilitats i obligacions tant dels organitzadors com del públic assistent a les competicions i espectacles esportius, a més d'establir una sèrie de preceptes sobre dispositius de seguretat, mesures provisionals per al manteniment de la seguretat i l'ordre públic en aquest tipus d'esdeveniments, mesures de suport a la convivència i a la integració interracial en l'esport, així com les funcions de diferent ordre a realitzar per la nova Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport, que ha de substituir la Comissió Nacional per a la Prevenció de la Violència en els Espectacles Esportius fins ara existent.

En el títol segon de la Llei s'estableix el règim sancionador previst per a les conductes violentes, racistes, xenòfobes i intolerants en l'esport. Els quatre capítols d'aquest títol afronten la regulació d'infraccions, de sancions, de la responsabilitat derivada de determinades conductes i els seus criteris modificatius, a més de qüestions competencials i de procediment.

El títol tercer regula el règim disciplinari esportiu establert contra aquestes conductes, detallant en els seus tres capítols l'àmbit d'aplicació, les infraccions i sancions o el règim jurídic addicional per a l'exercici de la potestat sancionadora.

Per la seva banda, el títol quart regula, de forma comuna als títols II i III i assumint com a pressupòsit el reconeixement exprés del principi «non bis in idem», aspectes relatius a l'articulació dels règims sancionador i disciplinari, així com les solucions aplicables a la possible concurrència de sengles règims.

Les disposicions addicionals, transitòria, derogatòria i finals d'aquest text obeeixen a les finalitats que li són pròpies en tècnica legislativa. En concret, les disposicions addicionals es refereixen al desplegament reglamentari de la Llei, les habilitacions reglamentàries a les entitats esportives i normes d'aplicació immediata, l'actualització de les quanties de les multes o el foment de la cooperació esportiva internacional per a la prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

Per la seva banda, la disposició transitòria estableix el funcionament de l'actual Comissió Nacional per a la Prevenció de la Violència en els Espectacles Esportius en la totalitat de les seves funcions i competències fins a la creació i l'efectiva posada en funcionament de la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància que preveu aquesta Llei. Al seu torn, la disposició derogatòria especifica els preceptes de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, que queden derogats.

Finalment, les disposicions finals detallen els títols competencials a l'empara dels quals es dicta aquesta Llei, així com les previsions legals per a l'entrada en vigor.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació de la Llei.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és la determinació d'un conjunt de mesures dirigides a l'eradicació de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport. A aquest fi la Llei té com a objectiu:

a) Fomentar el joc net, la convivència i la integració en una societat democràtica i pluralista, així com els valors humans que s'identifiquen amb l'esport.

b) Mantenir la seguretat ciutadana i l'ordre públic en els espectacles esportius en ocasió de la celebració de competicions i espectacles esportius.

c) Establir, en relació amb l'esport federat d'àmbit estatal, el règim disciplinari esportiu aplicable a la lluita contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

d) Determinar el règim administratiu sancionador contra els actes de violència, racisme, xenofòbia o intolerància en totes les seves formes vinculats a la celebració de competicions i espectacles esportius.

e) Eliminar el racisme, la discriminació racial, així com garantir el principi d'igualtat de tracte en l'esport. A aquests efectes s'entén per racisme i discriminació racial directa i indirecta tota distinció, exclusió, restricció o preferència basada en motius de raça, color, llinatge o origen nacional o ètnic que tingui per objecte o per resultat anular o menyscar el reconeixement, gaudi o exercici, en condicions d'igualtat, dels drets humans i llibertats fonamentals en les esferes política, econòmica, social, cultural o en qualsevol altra esfera de la vida pública.

2. L'àmbit objectiu d'aplicació d'aquesta Llei està determinat per les competicions esportives oficials d'àmbit estatal, que organitzin entitats esportives en el marc de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, o aquelles altres organitzades o autoritzades per les federacions esportives espanyoles.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, i sense perjudici de les definicions que contenen altres textos legals del nostre ordenament i que les conductes que descriuen els apartats 1 i 2 d'aquest article puguin constituir delictes o faltes tipificades a les lleis penals, s'entén per:

1. Actes o conductes violentes o que inciten a la violència en l'esport:

a) La participació activa en altercats, baralles o desordres públics als recintes esportius, als seus voltants o als mitjans de transport organitzats per acudir-hi, quan aquestes conductes estiguin relacionades amb un esdeveniment esportiu que s'hagi de celebrar, s'estigui celebrant o s'hagi celebrat.

b) L'exhibició, als recintes esportius, als seus voltants o als mitjans de transport organitzats per acudir-hi, de pancartes, símbols, emblemes o llegendes que, pel seu contingut o per les circumstàncies en què s'exhibeixin o s'utilitzin d'alguna forma incitin o ajudin a la realització de comportaments violents o terroristes, els fomentin o constitueixin un acte de menyspreu manifest a les persones participants en l'espectacle esportiu.

c) L'entonació de càntics que incitin a la violència, al terrorisme o a l'agressió en els recintes esportius, als seus voltants o als mitjans de transport organitzats per acudir-hi. Igualment, els que constitueixin un acte de menyspreu

manifest a les persones participants en l'espectacle esportiu.

d) La irrupció no autoritzada als terrenys de joc.

e) L'emissió de declaracions o la transmissió d'informacions, amb motiu de la proximitat de la celebració d'una competició o espectacle esportiu, ja sigui als recintes esportius, als voltants o als mitjans de transport públics en què es desplacin als recintes esportius, en virtut de les quals s'amenaci o s'inciti a la violència o a l'agressió als participants o assistents a aquests esdeveniments, així com la contribució significativa mitjançant aquestes declaracions a la creació d'un clima hostil, anti-esportiu o que promogui l'enfrontament físic entre els participants en partits o competicions esportives o entre els assistents.

f) La facilitació de mitjans tècnics, econòmics, materials, informàtics o tecnològics que donin suport a l'actuació de les persones o grups que promoguin la violència, o que incitin o ajudin als comportaments violents o terroristes, o els fomentin, o la creació i difusió o utilització de suports digitals per realitzar aquestes activitats.

2. Actes racistes, xenòfobs o intolerants en l'esport:

a) La realització d'actes en què, públicament o amb intenció d'àmplia difusió, i en ocasió de la celebració d'una prova, competició o espectacle esportiu, o poc abans de celebrar-se, una persona física o jurídica emeti declaracions o transmeti informacions en virtut de les quals una persona o grup de persones sigui amenaçada, insultada o vexada per raó de l'origen racial, ètnic, geogràfic o social, així com per la religió, les conviccions, la discapacitat, l'edat o l'orientació sexual.

b) Les actuacions que, en ocasió del desenvolupament d'una prova, competició o espectacle esportiu o poc abans de celebrar-se, o als recintes esportius, als voltants, o als mitjans de transport públics per al desplaçament als recintes esportius, suposin assetjament, entenen per tal tota conducta no desitjada relacionada amb l'origen racial o ètnic, geogràfic o social, així com la religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual d'una persona, que tingui com a objectiu o conseqüència atemptar contra la seva dignitat i crear un entorn intimidatori, humiliant o ofensiu.

c) Les declaracions, gestos o insults proferits en els recintes esportius amb motiu de la celebració d'actes esportius, als seus voltants o als mitjans de transport públics utilitzats per desplaçar-se per assistir-hi, que suposin un tracte manifestament vexatori per a qualsevol persona per raó del seu origen racial, ètnic, geogràfic o social, així com per la religió, les conviccions, la discapacitat, edat, sexe o orientació sexual així com els que incitin a l'odi entre persones i grups o que atemptin greument contra els drets, llibertats i valors proclamats en la Constitució.

d) L'entonació, als recintes esportius amb motiu de la celebració d'actes esportius, als seus voltants o als mitjans de transport públics en què es puguin desplaçar per assistir-hi, de càntics, sons o consignes així com l'exhibició de pancartes, banderes, símbols o altres senyals, que continguin missatges vexatoris o intimidatoris, per a qualsevol persona per raó de l'origen racial, ètnic, geogràfic o social, per la religió, les conviccions, la seva discapacitat, edat, sexe o orientació sexual, així com els que incitin a l'odi entre persones i grups o que atemptin greument contra els drets, llibertats i valors proclamats en la Constitució.

e) La facilitació de mitjans tècnics, econòmics, materials, informàtics o tecnològics que incitin o ajudin persones o grups de persones, o els donin suport, a realitzar als recintes esportius, amb motiu de la celebració d'actes esportius, als voltants o als mitjans de transport públics en què es desplacin per assistir-hi, els actes enunciat als apartats anteriors.

f) La facilitació de mitjans tècnics, econòmics, materials, informàtics o tecnològics a les persones i grups que promoguin els comportaments racistes, xenòfobs i intolerants en l'esport, així com la creació i utilització de suports digitals amb la mateixa finalitat.

3. Entitats esportives: els clubs, agrupacions de clubs, ens de promoció esportiva, societats anònimes esportives, federacions esportives espanyoles, lligues professionals i qualssevol altres entitats l'objecte social de les quals sigui esportiu, en el marc de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, sempre que participin en competicions esportives dins de l'àmbit d'aquesta Llei.

4. Persones organitzadores de competicions i espectacles esportius en l'àmbit d'aquesta Llei:

a) La persona física o jurídica que hagi organitzat la prova, competició o espectacle esportiu.

b) Quan la gestió del partit o de la competició la persona organitzadora l'hagi atorgat a una tercera persona, les dues parts es consideren organitzadores als efectes d'aplicació d'aquesta Llei.

5. Esportistes: les persones que disposin de llicència esportiva per aplicació dels corresponents reglaments federatius, tant en condició de jugadores o competidores, com de personal tècnic o entrenadors, àrbitres o jutges esportius i altres persones titulars de llicències que participin en el desenvolupament de la competició esportiva.

TÍTOL I

Obligacions i dispositius de seguretat per a la prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en competicions esportives

CAPÍTOL I

Responsabilitats i obligacions de persones organitzadores de competicions i espectacles esportius

Article 3. *Mesures per evitar actes violents, racistes, xenòfobs o intolerants en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.*

1. Amb caràcter general, les persones organitzadores de competicions i espectacles esportius han d'adoptar mesures adequades per evitar la realització de les conductes que descriuen els apartats primer i segon de l'article 2, així com per garantir el compliment per part dels espectadors de les condicions d'accés i permanència al recinte que estableix el capítol segon d'aquest títol.

2. Correspon, en particular, a les persones organitzadores de competicions i espectacles esportius:

a) Adoptar les mesures de seguretat que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

b) Vetllar pel respecte de les obligacions dels espectadors d'accés i permanència al recinte, mitjançant els instruments de control oportuns.

c) Adoptar les mesures necessàries per al cessament immediat de les actuacions prohibides, quan les mesures de seguretat i control no hagin aconseguit evitar o impedir la realització d'aquestes conductes.

d) Prestar la màxima col·laboració a les autoritats governatives per a la prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport, i dels actes que atemptin contra els drets, llibertats i valors de la Constitució, posant a disposició del coordinador de seguretat els elements materials i humans necessaris i adoptant les mesures de prevenció i control que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

e) Facilitar a l'autoritat governativa i especialment al coordinador de seguretat tota la informació disponible sobre els grups de seguidors, ple que fa a composició, organització, comportament i evolució, així com els plans de desplaçament d'aquests grups, agències de viatge que utilitzin, mitjans de transport, localitats venudes i espais reservats al recinte esportiu.

f) Dotar les instal·lacions esportives on se celebren espectacles d'un sistema eficaç de comunicació amb el públic, i utilitzar-lo eficientment.

g) Col·laborar activament en la localització i identificació dels infractors i autors de les conductes prohibides per aquesta Llei.

h) No proporcionar ni facilitar a les persones o grups de seguidors que hagin incorregut en les conductes que defineixen els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei mitjans de transport, locals, subvencions, entrades gratuïtes, descomptes, publicitat o difusió o qualsevol altre tipus de promoció o suport de les seves activitats.

i) Qualsevol altra obligació que es determini per reglament amb els mateixos objectius anteriors, i en particular garantir que els espectacles que organitzin no siguin utilitzats per difondre o transmetre missatges o simbologia que, tot i ser aliens a l'esport, puguin incidir, negativament, en el desenvolupament de les competicions.

3. Les causes de prohibició d'accés als recintes esportius s'han d'incorporar a les disposicions reglamentàries de totes les entitats esportives i també s'han de fer constar, de forma visible, a les taquilles i als llocs d'accés al recinte.

Així mateix, aquestes disposicions han d'establir expressament la possibilitat de privar dels abonaments vigents i de la inhabilitació per obtenir-los durant el temps que es determini per reglament les persones que siguin sancionades amb caràcter ferm per conductes violentes, racistes, xenòfobes o intolerants.

Article 4. *Consum i venda de begudes alcohòliques i d'altres tipus de productes.*

1. Queda prohibida a les instal·lacions on se celebren competicions esportives la introducció, venda i consum de tota classe de begudes alcohòliques i de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes.

2. Els envasos de les begudes que s'expenguin o s'introdueixin a les instal·lacions en què se celebren espectacles esportius han de reunir les condicions de rigidesa i capacitat que s'estableixi per reglament, escoltada la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport.

3. A les instal·lacions on se celebren competicions esportives queda prohibida la venda de productes que, en el cas de ser llançats, puguin produir danys als participants en la competició o als espectadors pel seu pes, mida, envàs o altres característiques. Per reglament s'han de determinar els grups de productes que s'inclouen en aquesta prohibició.

Article 5. *Responsabilitat de les persones organitzadores de proves o espectacles esportius.*

1. Les persones físiques o jurídiques que organitzin qualsevol prova, competició o espectacle esportiu a què es refereix l'article 1 d'aquesta Llei o els esdeveniments que constitueixin o formin part de les competicions esmentades són, patrimonialment i administrativament, responsables dels danys i desordres que es puguin produir per la seva falta de diligència o prevenció o quan no hagin adoptat les mesures de prevenció establertes en aquesta Llei, tot això de conformitat i amb l'abast que

preveuen els convenis internacionals contra la violència en l'esport ratificats per Espanya.

Quan, de conformitat amb el que disposa l'article 2.4 d'aquesta Llei, diverses persones o entitats siguin considerades organitzadors, totes han de respondre de forma solidària del compliment de les obligacions que preveu aquesta Llei.

2. Aquesta responsabilitat és independent d'aquella en què hagin pogut incórrer en l'àmbit penal o en el disciplinari esportiu com a conseqüència del seu comportament en la mateixa competició.

CAPÍTOL II

Obligacions de les persones espectadores i assistents a les competicions i espectacles esportius

Article 6. *Condicions d'accés al recinte.*

1. Queda prohibit:

a) Introduir, portar o utilitzar qualsevol classe d'armes o d'objectes que puguin produir els mateixos efectes, així com bengales, petards, explosius o, en general, productes inflamables, fumífers o corrosius.

b) Introduir, exhibir o elaborar pancartes, banderes, símbols o altres senyals amb missatges que incitin a la violència o en virtut dels quals una persona o grup de persones siguin amenaçats, insultats o vexats per raó del seu origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat, sexe o l'orientació sexual.

c) Incórrer en les conductes descrites com a violentes, racistes, xenòfobes o intolerants en els apartats primer i segon de l'article 2.

d) Accedir al recinte esportiu sota els efectes de begudes alcohòliques, drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes.

e) Accedir al recinte sense títol vàlid d'ingrés.

f) Qualsevol altra conducta que, per reglament, es determini, sempre que pugui contribuir a fomentar conductes violentes, racistes, xenòfobes o intolerants.

2. Les persones espectadores i assistents a les competicions i espectacles esportius queden obligades a sotmetre's als controls pertinents per a la verificació de les condicions esmentades a l'apartat anterior, i en particular:

a) Ser gravades mitjançant circuits tancats de televisió als voltants del recinte esportiu, als accessos i a l'interior.

b) Sotmetre's a escorcolls personals dirigits a verificar les obligacions que contenen els literals a) i b) de l'apartat anterior.

3. S'ha d'impedir l'entrada a tota persona que incorri en qualsevol de les conductes que assenyalen a l'apartat anterior, mentre no deposti la seva actitud o incorri en algun dels motius d'exclusió.

Article 7. *Condicions de permanència al recinte.*

1. És condició de permanència de les persones espectadores al recinte esportiu, en les celebracions esportives, no practicar actes violents, racistes, xenòfobes o intolerants, o que hi incitin, d'acord amb el que defineixen els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei; en particular:

a) No agredir ni alterar l'ordre públic.

b) No entonar càntics, sons o consignes racistes o xenòfobes, de caràcter intolerant, o que incitin a la violència o al terrorisme o suposin qualsevol altra violació constitucional.

c) No exhibir pancartes, banderes, símbols o altres senyals que incitin a la violència o al terrorisme o que

incloguin missatges de caràcter racista, xenòfob o intolerant.

d) No llançar cap classe d'objectes.

e) No irrompre sense autorització als terrenys de joc.

f) No tenir, activar o llançar, a les instal·lacions o recintes on se celebren o tinguin lloc espectacles esportius, qualsevol classe d'armes o d'objectes que puguin produir els mateixos efectes, així com bengales, petards, explosius o, en general, productes inflamables, fumífers o corrosius.

g) Observar les condicions de seguretat oportunament previstes i les que es determinin per reglament.

2. Així mateix, són condicions de permanència de les persones espectadores:

a) No consumir begudes alcohòliques, ni drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes.

b) Ocupar les localitats de la classe i lloc que corresponguin al títol d'accés al recinte de què disposin, així com mostrar aquest títol a requeriment dels cossos i forces de seguretat i de qualsevol empleat o col·laborador de l'organitzador.

c) Complir els reglaments interns del recinte esportiu.

3. L'incompliment de les obligacions que descriuen els apartats anteriors implica l'expulsió immediata del recinte esportiu per part de les forces de seguretat, sense perjudici de la posterior imposició de les sancions eventualment aplicables.

4. Les persones espectadores i assistents a les competicions i espectacles esportius estan obligades a desallotjar pacíficament el recinte esportiu i abandonar els seus voltants quan siguin requerides per fer-ho per raons de seguretat o per incompliment de les condicions de permanència que recull l'apartat primer.

CAPÍTOL III

Dispositius de seguretat reforçats

Article 8. *Autorització de mesures de control i vigilància.*

1. Per raons de seguretat, les persones organitzadores de les competicions i espectacles esportius que determini la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport han d'instal·lar circuits tancats de televisió per gravar l'accés i l'aforament complet del recinte esportiu, inclosos els voltants en què es puguin produir aglomeracions de públic. A més, han d'adoptar les mesures necessàries per garantir-ne el bon estat de conservació i correcte funcionament.

Així mateix, poden promoure la realització d'escorcolls d'espectadors en ocasió de l'accés o durant el desenvolupament de l'espectacle, amb ple respecte de la seva dignitat i dels seus drets fonamentals, per comprovar el compliment de les condicions d'accés i permanència que defineix el capítol segon del present títol. Aquesta mesura s'ha d'aplicar quan estigui justificada per l'existència d'indicis o d'una greu situació de risc i s'ha de portar a terme de conformitat amb el que disposa la normativa de les forces i cossos de seguretat i d'acord amb les instruccions de l'autoritat governativa.

2. Per reglament, es poden establir mesures addicionals que complementin les anteriors i la finalitat de les quals sigui donar compliment als objectius essencials d'aquesta Llei.

3. Els organitzadors d'espectacles esportius han d'informar al revers de les entrades, així com en cartells fixats a l'accés i a l'interior de les instal·lacions, de les mesures de seguretat establertes en els recintes esportius.

4. Les autoritats governatives, en funció de les circumstàncies concurrents i de les situacions produïdes en la realització de les cites esportives, poden instar els organitzadors a adoptar les mesures indicades i, si s'escau, imposar-les de forma motivada.

Article 9. *Llibre de registre d'activitats de seguidors.*

1. Els clubs i les persones organitzadores de les competicions i espectacles esportius que estableixi la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport han de disposar d'un llibre de registre, la regulació del qual s'ha d'establir per reglament, que contingui informació genèrica i identificativa sobre l'activitat de les penyes, associacions, agrupacions o grups d'aficionats, que prestin la seva adhesió o suport a l'entitat en qüestió.

A aquests efectes només es consideren les entitats formalitzades d'acord amb la legislació associativa vigent i els grups d'aficionats que, sense estar formalitzats associativament, compleixin els requisits d'identificació i de responsabilitat que s'estableixin per reglament.

2. L'esmentat llibre ha de ser facilitat a l'autoritat governativa corresponent i, així mateix, ha d'estar a disposició del coordinador de seguretat i de la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport.

3. En l'obtenció, tractament i cessió de l'esmentada documentació s'ha d'observar la normativa sobre protecció de dades personals.

4. Queda prohibit qualsevol tipus de suport, cobertura, dotació d'infraestructura o de qualsevol tipus de recursos a tot grup o col·lectiu de seguidors d'un club, amb independència de tenir o no personalitat jurídica, d'estar formalitzat o no com a penya o associació, si l'esmentat grup, les seves activitats i els seus responsables no figuren en el Llibre de Registre i si en alguna ocasió ha comès infraccions tipificades en aquesta Llei.

Article 10. *Declaracions d'alt risc dels esdeveniments esportius.*

1. Les federacions esportives espanyoles i lligues professionals han de comunicar a l'autoritat governativa, competent per raó de la matèria a què es refereix aquest títol, amb antelació suficient, la proposta dels esdeveniments que es puguin considerar d'alt risc, d'acord amb els criteris que estableixi el Ministeri de l'Interior.

2. La declaració d'una cita esportiva com d'alt risc correspon a la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport, amb la proposta prèvia de les federacions esportives i lligues professionals que preveu el paràgraf anterior o com a conseqüència de la seva pròpia decisió, i implica l'obligació dels clubs i societats anònimes esportives de reforçar les mesures de seguretat en aquests casos, que han de comprendre com a mínim:

- Sistema de venda d'entrades.
- Separació de les aficions rivals en zones diferents del recinte.
- Control d'accés per a l'estricta compliment de les prohibicions existents.
- Les mesures que preveu l'article 6 que es jutgin necessàries per al normal desenvolupament de l'activitat.

Article 11. *Control i gestió d'accessos i de vendes d'entrades.*

1. Tots els recintes esportius en què es disputin competicions estatals de caràcter professional han d'incloure un sistema informatitzat de control i gestió de la venda d'entrades, així com de l'accés al recinte. Les lligues pro-

fessionals corresponents han d'establir en els seus estatuts i reglaments la clausura dels recintes esportius com a sanció per l'incompliment d'aquesta obligació.

2. Els bitllets d'entrada, amb les característiques materials i condicions d'expedició que s'estableixin per reglament, escoltada la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport, han d'informar de les causes per les quals es pot impedir l'entrada al recinte esportiu a les persones espectadores, i han de preveure com a tals, almenys, la introducció de begudes alcohòliques, armes, objectes susceptibles de ser utilitzats com a tals, bengales o similars, i que les persones que pretenguin entrar estiguin sota els efectes de begudes alcohòliques, de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicòtropes.

3. Per reglament s'han d'establir els terminis d'aplicació de la mesura que preveu l'apartat 1 d'aquest article, l'obligatorietat de la qual es pot estendre a altres competicions esportives.

Article 12. *Mesures especials en competicions o esdeveniments específics.*

1. En atenció al risc inherent a l'esdeveniment esportiu en qüestió, s'habilita l'autoritat governativa a imposar als organitzadors les mesures següents:

- Disposar d'un nombre mínim d'efectius de seguretat.
- Instal·lar càmeres als voltants, als torniquets i les portes d'accés i a la totalitat de l'aforament a fi de gravar el comportament de les persones espectadores.
- Realitzar escorcolls personals, aleatoris o sistemàtics, en tots els accessos al recinte o en aquells que franquegin l'entrada a grades o zones de l'aforament on sigui previsible la comissió de les conductes que defineixen els apartats 1 i 2 de l'article 2, amb ple respecte de la seva dignitat i dels seus drets fonamentals i al que preveu la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana, i la normativa de forces i cossos de seguretat.
- Instal·lar circuits tancats de televisió per gravar l'aforament complet del recinte al llarg de tot l'espectacle des del començament fins que el públic marxi.

2. Quan es decideixi adoptar aquestes mesures, l'organització de l'espectacle o competició ho ha d'advertir a les persones espectadores al revers de les entrades així com en cartells fixats a l'accés i a l'interior de les instal·lacions.

3. La Delegació del Govern pot assumir directament la realització i el control de les actuacions que preveuen els literals b), c) i d) de l'apartat primer del present article o bé imposar a les persones organitzadores que se n'encarreguin sota la supervisió de les forces i cossos de seguretat. Aquestes actuacions s'han d'efectuar en cooperació amb la comunitat autònoma en els casos en què aquesta tingui forces i cossos de seguretat propis. Així mateix, pot promoure la realització de controls d'alcoholèmia aleatoris en els accessos als recintes esportius.

Article 13. *Habilitació a la imposició de noves obligacions.*

1. La Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport pot decidir implantar mesures addicionals de seguretat per al conjunt de competicions o espectacles esportius qualificats d'alt risc, o per a recintes que hagin estat objecte de sancions de clausura d'acord amb els títols segon i tercer d'aquesta Llei, i en particular les següents:

- La instal·lació de càmeres als voltants, als torniquets i a les portes d'accés i a la totalitat de l'aforament.

b) Promoure sistemes de verificació de la identitat de les persones que intentin accedir als recintes esportius.

c) La implantació de sistemes d'emissió i venda d'entrades que permetin controlar la identitat dels adquirentes d'entrades.

d) La realització d'escorcolls personals, aleatoris o sistemàtics, en tots els accessos al recinte o en els que franquegin l'entrada a grades o zones de l'aforament on es pugui preveure la comissió de conductes definides als apartats 1 i 2 de l'article 2, amb ple respecte de la seva dignitat i dels seus drets fonamentals.

e) La instal·lació de mecanismes o dispositius per detectar les armes i instruments anàlegs descrits a l'article 6, apartat primer, literal a).

2. En els casos que preveuen les lletres b) i c) de l'apartat anterior, en els bitllets d'entrada s'ha d'inserir informació sobre el tractament de les dades de caràcter personal necessàries per identificar l'espectador, així com els procediments a través dels quals es verifica la identitat; en tot cas el tractament queda sotmès al que disposa la normativa vigent en matèria de protecció de dades.

Els qui organitzin un esdeveniment esportiu han de procedir a cancel·lar les dades de les persones que accedeixin a l'espectacle una vegada hagi acabat, llevat que s'aprecii la realització d'alguna de les conductes a què es refereixen els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei, cas en què han de conservar únicament les dades necessàries per identificar les persones que puguin haver pres part en la realització de la conducta.

Article 14. *Coordinació de Seguretat.*

1. La persona responsable de la coordinació de Seguretat en els esdeveniments esportius és aquell membre de l'organització policial que assumeix les tasques de direcció, coordinació i organització dels serveis de seguretat en la celebració dels espectacles esportius.

Les seves funcions i règim de designació i cessament s'han de determinar per reglament.

2. En les competicions o cites esportives que proposi la Comissió Estatal Contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport els organitzadors han de designar un representant de seguretat que, en l'exercici de les seves tasques durant el desenvolupament de l'esdeveniment esportiu, s'ha d'atenir a les instruccions del coordinador de seguretat. Aquest representant ha de ser cap o director de seguretat, segons disposi la normativa de seguretat privada.

3. El coordinador de seguretat ha d'exercir la coordinació d'una unitat de control organitzatiu, l'existència de la qual és obligatòria en totes les instal·lacions esportives de la màxima categoria de competició professional del futbol i bàsquet, i en aquelles altres en què ho disposi la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport.

El coordinador de seguretat té la direcció de l'esmentada unitat i n'assumeix les funcions de coordinació respecte de les persones que manegin els instruments que s'hi hagin instal·lat. Els elements gràfics on es plasmi l'exercici de les seves funcions tenen la consideració d'arxius policials i el seu tractament està sotmès a les disposicions que per als fitxers d'investigació policial estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. Les dades únicament es conserven per al que sigui necessari per a la investigació dels incidents que s'hagin pogut produir com a conseqüència de la celebració d'un espectacle esportiu.

CAPÍTOL IV

Suspensions de competicions i d'instal·lacions esportives

Article 15. *Suspensió del partit o la prova i desallotjament total o parcial de l'aforament.*

1. Quan durant el desenvolupament d'una competició, prova o espectacle esportiu tinguin lloc incidents de públic relacionats amb les conductes que defineixen els apartats primer i segon de l'article 2, o que suposin l'incompliment de les obligacions dels espectadors i assistents referides a l'article 7, l'àrbitre o jutge esportiu que dirigeixi el partit o prova pot decidir suspendre'l provisionalment com a mesura per restablir la legalitat.

2. Si transcorregut un temps prudencial en relació amb les circumstàncies concurrents persisteix la situació, es pot acordar el desallotjament de la grada o part d'aquesta on hagin tingut lloc els incidents i la posterior continuació del partit. Aquesta decisió s'adopta a porta tancada i de mutu acord entre l'àrbitre o jutge esportiu i el coordinador de seguretat, escoltada la persona responsable de seguretat que representi l'organització de l'esdeveniment i, si s'escau, la delegació dels clubs o equips contendents, i s'ha d'anunciar al públic mitjançant el servei de megafonia i instar al compliment voluntari de l'ordre de desallotjament.

Per adoptar aquesta mesura s'han de ponderar els elements següents:

- El normal desenvolupament de la competició.
- La previsible evolució dels esdeveniments que pugui suposar entre el públic l'ordre de desallotjament.
- La gravetat dels fets esdevinguts.

La Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport ha d'establir un protocol d'actuació que compregui les mesures orientades al restabliment de la normalitat, proporcionades a les circumstàncies de cada cas, amb la finalitat d'aconseguir la terminació del partit o prova en condicions que garanteixin la seguretat i l'ordre públic.

3. L'àrbitre o jutge esportiu pot suspendre definitivament el partit o prova en funció de les circumstàncies concurrents, després de demanar el parer al coordinador de seguretat, tot això, sense perjudici de les facultats que els corresponen a les forces i cossos de seguretat.

CAPÍTOL V

Mesures de suport a la convivència i a la integració en l'esport

Article 16. *Mesures de foment de la convivència i la integració per mitjà de l'esport.*

1. Sense perjudici de les competències que corresponen a les comunitats autònomes, l'Administració General de l'Estat assumeix la funció d'impulsar una sèrie d'actuacions la finalitat de les quals és promoure la convivència i la integració intercultural per mitjà de l'esport en l'àmbit d'aquesta Llei.

Amb aquest fi, en funció de les disponibilitats pressupostàries existents en cada exercici, ha d'adoptar les mesures següents:

- L'aprovació i execució de plans i mesures dirigits a prevenir la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport, tenint en compte determinacions adequades en els aspectes social i educatiu.
- El desenvolupament de campanyes publicitàries que promoguin l'esportivitat i l'ideal del joc net i la integració, especialment entre la joventut, per afavorir el res-

pecte mutu entre els espectadors i entre els esportistes i estimulant la seva participació activa en l'esport.

c) La dotació i convocatòria de premis que estimulin el joc net, estructurats en categories que incloguin, almenys, els esportistes, els tècnics, els equips, les aficions, les entitats patrocinadores i els mitjans de comunicació.

d) El desenvolupament de l'Observatori de la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport, adscrit al Consell Superior d'Esports, amb funcions d'estudi, anàlisi, proposta i seguiment en matèria de prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

e) L'estímul d'accions de convivència i agermanament entre esportistes o aficions rivals a fi d'establir un clima positiu abans de l'esdeveniment esportiu, sigui mitjançant la celebració d'activitats compartides, o mitjançant gestos simbòlics, com l'intercanvi per part de penyes, seguidors o aficionats rivals d'emblemes i altres símbols sobre el terreny de joc en els moments previs a l'inici del partit o competició.

f) El foment per part de les federacions esportives espanyoles de la inclusió en els seus programes de formació de continguts directament relacionats amb l'objectiu d'aquesta Llei, en especial introduint la formació en valors i tot el que fa referència a aquesta Llei en els cursos d'entrenadors i àrbitres.

g) L'eliminació d'obstacles i barreres que impedeixin la igualtat de tracte i la incorporació sense cap discriminació dels immigrants que realitzin activitats esportives no professionals.

h) Per reglament s'ha de crear la figura del Defensor de l'Esportista, amb la finalitat de fer front a les situacions de discriminació, intolerància, abusos, mals tractes o conductes violentes que puguin patir els esportistes i amb la finalitat de canalitzar possibles queixes o denúncies als òrgans antidiscriminatoris, disciplinaris o judicials assignats, si s'escau, pel nostre ordenament jurídic.

i) I totes les que fomentin valors formatius de l'esport.

2. L'Administració General de l'Estat ha de promoure la convocatòria d'ajudes específicament adreçades a l'execució de les mesures que esmenta l'apartat anterior per part de les entitats esportives privades, o les administracions públiques que hi concorrin, o la inclusió de criteris vinculats amb la prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en els criteris establerts de concessió d'ajudes públiques.

Article 17. *Mesures informatives i de coordinació policial.*

1. Les entitats esportives, i principalment els clubs i societats anònimes esportives participants en esdeveniments declarats d'alt risc, han de subministrar a la persona responsable de la coordinació de seguretat tota la informació de què disposin sobre l'organització dels desplaçaments dels seguidors des del lloc d'origen, les seves reaccions davant les mesures i decisions policials i qualsevol altra informació significativa als efectes de prevenció dels actes racistes, violents, xenòfobs o intolerants, en els termes que descriuen els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei.

2. Els cossos i forces de seguretat, especialment els radicats a les localitats d'origen i destí dels seguidors de participants en competicions o espectacles esportius qualificats d'alt risc, han de promoure la cooperació i l'intercanvi d'informacions adequades per gestionar les situacions que es plantegin en ocasió de l'esdeveniment, atenent les conductes conegudes dels grups de seguidors, els seus plans de viatge, reaccions davant les mesures i decisions policials i qualsevol altra informació significativa als efectes de prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

Article 18. *Depuració i aplicació de les regles del joc.*

1. Les entitats esportives a què es refereix l'article 2, apartat 3, d'aquesta Llei, en la seva respectiva esfera de competència, han de promoure la depuració de les regles del joc i els seus criteris d'aplicació pels jutges i àrbitres esportius a fi de limitar o reduir en la mesura que sigui possible les determinacions que puguin posar en risc la integritat física dels esportistes o incitar a la violència, al racisme, a la xenofòbia o a la intolerància dels participants en la prova o dels espectadors.

2. La Comissió Estatal Contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport i les organitzacions d'àrbitres i jutges de les federacions esportives espanyoles han de vetllar pel compliment del present article en els seus respectius àmbits de competència.

Article 19. *Persones voluntàries contra la violència i el racisme.*

1. Les federacions esportives espanyoles i les lligues professionals han de fomentar que els clubs que participin en les seves pròpies competicions constitueixin en el seu si agrupacions de persones voluntàries, a fi de facilitar informació als espectadors, contribuir a la prevenció de riscos i facilitar el correcte desenvolupament de l'espectacle. Les persones voluntàries no poden assumir funcions en matèria d'ordre públic ni arrogar-se la condició d'autoritat.

Les federacions i lligues professionals han de fomentar que els clubs i societats anònimes esportives amb fundacions pròpies presentin en la seva memòria d'activitats accions de prevenció de la violència, formació de voluntaris en el si de les seves entitats i de foment dels valors de l'esport. Aquestes accions poden ser cofinançades entre el club o entitat, federació, lliga professional i el Consell Superior d'Esports a través de les convocatòries públiques corresponents.

2. La Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport o, si s'escau, les comunitats autònomes amb competències en matèria de seguretat, han de proposar el marc d'actuació de les esmentades agrupacions, les funcions que se'ls poden encomanar, els sistemes d'identificació davant la resta del públic espectador, els seus drets i obligacions, formació i perfeccionament, així com els mecanismes de reclutament.

3. La Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància ha de promoure la col·laboració amb les organitzacions no governamentals que treballin contra el racisme i la violència en l'esport.

CAPÍTOL VI

Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport

Article 20. *Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport.*

1. La Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport és un òrgan col·legiat encarregat de la formulació i realització de polítiques actives contra la violència, la intolerància i l'evitació de les pràctiques racistes i xenòfobes en l'esport.

2. La Comissió Estatal és un òrgan integrat per representants de l'Administració General de l'Estat, de les comunitats autònomes i corporacions locals, de les federacions esportives espanyoles o lligues professionals, associacions d'esportistes i per persones de prestigi reconegut en l'àmbit de l'esport i la seguretat, la lluita contra

la violència, el racisme i la intolerància, així com la defensa dels valors ètics que encarna l'esport.

La composició i funcionament de la Comissió Estatal s'han d'establir per reglament.

3. Les funcions de la Comissió Estatal, entre d'altres que se li puguin assignar, són:

a) De realització d'actuacions adreçades a:

1r Promoure i impulsar accions de prevenció contra l'actuació violenta en els esdeveniments esportius.

2n Fomentar, coordinar i realitzar campanyes de divulgació i de sensibilització en contra de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en totes les seves formes, amb la finalitat d'aconseguir que l'esport sigui un referent d'integració i convivència social.

3r Elaborar orientacions i recomanacions a les federacions esportives espanyoles, a les lligues professionals, societats anònimes esportives i clubs esportius per a l'organització dels espectacles en els quals es prevegi raonablement la possibilitat d'actes violents, racistes, xenòfobs i intolerants.

b) D'elaboració, informe o participació en la formulació de polítiques generals de sensibilització sobre la prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància, orientades especialment a:

1r Elaborar informes sobre els projectes de disposicions que li sol·licitin les administracions públiques competents en matèria d'espectacles esportius, en particular les relatives a policia d'espectacles esportius, disciplina esportiva i reglamentacions tècniques sobre instal·lacions.

2n Emetre informes preceptivament sobre les disposicions de les comunitats autònomes que afectin el règim estatal de prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport i les disposicions de les comunitats autònomes sobre prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport que aquelles li enviïn.

c) De vigilància i control, als efectes de:

1r Proposar a les autoritats públiques competents l'adopció de mesures sancionadores per als que incompleixin la normativa que preveuen aquesta Llei i les normes que la despleguen.

2n Interposar recurs davant el Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva contra els actes dictats en qualsevol instància per les federacions esportives en l'aplicació del règim disciplinari que preveu aquesta Llei, quan consideri que aquells no s'ajusten al règim de sancions establert.

3r Instar les federacions esportives espanyoles i lligues professionals a modificar els seus estatuts per recollir en els règims disciplinaris les normes relatives a la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.

4t Instar les federacions esportives espanyoles a suprimir tota normativa que impliqui discriminació en la pràctica esportiva de qualsevol persona en funció de la seva nacionalitat o origen.

5è Promoure mesures per a la realització dels controls d'alcoholèmia en els espectacles esportius d'alt risc, i per a la prohibició d'introduir-hi objectes perillosos o susceptibles de ser utilitzats com a armes.

6è Proposar el marc d'actuació de les agrupacions de voluntaris que preveu l'article 19 d'aquesta Llei.

7è Declarar un esdeveniment esportiu d'alt risc, als efectes que determinen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

8è Coordinar la seva actuació amb la desenvolupada pels òrgans perifèrics de l'Administració General de l'Estat amb funcions en matèria de prevenció de la violència en l'esport, així com el seguiment de la seva activitat.

9è En el marc de la seva pròpia reglamentació, ser un dels proposants anuals de la concessió del Premi Nacional que recompensa els valors d'esportivitat.

d) D'informació, elaboració d'estadístiques i avaluació de situacions de risc, destinades a:

1r Recollir i publicar anualment les dades sobre violència, racisme, xenofòbia i intolerància en els espectacles esportius, prèvia dissociació de les dades de caràcter personal que hi estan relacionades, així com fer enquestes sobre aquesta matèria.

2n Realitzar informes i estudis sobre les causes i els efectes de la violència, racisme, xenofòbia i intolerància en l'esport.

e) De col·laboració i cooperació amb les comunitats autònomes:

Establir mecanismes de col·laboració i de cooperació amb les comunitats autònomes per a l'execució de les mesures que preveuen els apartats anteriors quan siguin competència seva, i especialment amb els òrgans que hi ha a les comunitats autònomes amb finalitats similars a les de la Comissió Estatal.

TÍTOL II

Règim sancionador contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport

CAPÍTOL I

Infraccions

Article 21. *Infraccions de les persones organitzadores de competicions i espectacles esportius.*

1. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les normes o instruccions que regulen la celebració de les competicions, proves o espectacles esportius, que impedeixi el seu normal desenvolupament i produeixi importants perjudicis per als que hi participin o per al públic assistent.

b) L'incompliment de les mesures de seguretat aplicables de conformitat amb aquesta Llei i les disposicions que la despleguen i que suposin un greu risc per als assistents als recintes esportius.

c) La desobediència reiterada de les ordres o disposicions de les autoritats governatives sobre les condicions de la celebració d'aquests espectacles sobre qüestions que afectin el seu desenvolupament normal i adequat.

d) L'alteració, sense complir els tràmits pertinents, de l'aforament del recinte esportiu.

e) La falta de previsió o negligència en la correcció dels defectes o anomalies detectades que suposin un greu perill per a la seguretat dels recintes esportius i, específicament, en els circuits tancats de televisió.

f) L'incompliment de les normes que regulen la celebració dels espectacles esportius que permeti que es produeixin comportaments violents, racistes, xenòfobs i intolerants definits en els apartats 1 i 2 de l'article 2, per part del públic o entre el públic i els participants en l'esdeveniment esportiu, quan concorri alguna de les circumstàncies de perjudici, risc o perill previstes a les lletres a), b) i e) o quan aquests comportaments adquireixin la transcendència o els efectes que preveuen les lletres c) i g) del present apartat.

g) L'organització, participació activa o la incentivació i promoció de la realització d'actes violents, racistes, xenòfobs o intolerants d'especial transcendència pels

seus efectes per a l'activitat esportiva, la competició o per a les persones que hi assisteixen o hi participen.

h) El trencament de les sancions imposades en matèria de violència, racisme, xenofòbia i intolerància en l'esport.

i) La realització de qualsevol conducta definida en els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei, quan concorri alguna de les circumstàncies de perjudici, risc o perill previstes en les lletres a), b) i e) o quan tingui la transcendència o els efectes que preveuen les lletres c) i g) del present apartat.

j) L'incompliment de les obligacions que preveu l'article 25 d'aquesta Llei.

2. Són infraccions greus:

a) Tota acció o omissió que suposi l'incompliment de les mesures de seguretat i de les normes que disciplinen la celebració dels espectacles esportius i no constitueixi infracció molt greu d'acord amb les lletres a), b), e), f) i g) de l'apartat anterior.

b) La realització de les conductes definides en els apartats 1 i 2 de l'article 2 que no siguin considerades infraccions molt greus d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

c) La desobediència de les ordres o disposicions de les autoritats governatives sobre les condicions de la celebració d'aquests espectacles sobre qüestions que afectin el seu desenvolupament normal i adequat.

d) La gestió deficient del llibre de registre de seguidors o la seva inexistència, al qual es refereix l'article 9 d'aquesta Llei.

e) El suport a activitats de penyes, associacions, agrupacions o grups d'aficionats que incompleixin el que estipula aquesta Llei.

3. Són infraccions lleus de les persones organitzadores de competicions i espectacles esportius tota acció o omissió que suposi l'incompliment de les previsions imposades en aquesta Llei que no mereixi qualificar-se de greu o molt greu d'acord amb els apartats anteriors, així com les conductes que infringeixin altres obligacions legalment establertes en matèria de seguretat dels espectacles esportius.

Article 22. *Infraccions de les persones espectadores.*

1. Són infraccions molt greus de les persones que assisteixen a competicions i espectacles esportius:

a) La realització de qualsevol acte o conducta definida en els apartats 1 i 2 de l'article 2 d'aquesta Llei, quan es doni alguna de les circumstàncies de perjudici, risc, perill, transcendència o efectes que preveu l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei.

b) L'incompliment de les obligacions d'accés i permanència al recinte que estableixen l'article 6 i l'apartat 1 de l'article 7, quan ocasionin danys o greus riscos a les persones o els béns o quan concorrin circumstàncies d'especial risc, perill o participació en aquestes.

c) L'incompliment de l'ordre de desallotjament que estableix l'apartat 4 de l'article 7 d'aquesta Llei.

d) El trencament de les sancions imposades en matèria de violència, racisme, xenofòbia i intolerància en l'esport.

2. Són infraccions greus dels assistents a competicions i espectacles esportius la realització de les conductes que defineixen els articles 2, article 6 i article 7 d'aquesta Llei que no hagin estat qualificades de molt greus a l'apartat anterior.

3. Són infraccions lleus de les persones assistents a competicions i espectacles esportius tota acció o omissió que suposi l'incompliment de les obligacions imposades en aquesta Llei que no mereixi qualificar-se de greu o molt greu d'acord amb els apartats anteriors, així com la

infracció d'altres obligacions legalment establertes en matèria de seguretat dels espectacles esportius.

Article 23. *Infraccions d'altres subjectes.*

1. Són infraccions molt greus de qualssevol subjectes que les cometin:

a) La realització de les conductes definides en els apartats 1 i 2 de l'article 2 d'aquesta Llei als voltants dels llocs on se celebren competicions esportives i als transports públics i transports organitzats que s'hi dirigeixin, quan s'ocasionin danys o greus riscos a les persones o els béns o quan concorrin circumstàncies d'especial risc, perill o participació en aquestes.

b) La realització de declaracions en mitjans de comunicació de caràcter imprès, audiovisual o per internet, en virtut de les quals s'amenaci o s'inciti a la violència o a l'agressió als participants en partits o competicions esportives o a les persones que hi assisteixen, així com la contribució significativa mitjançant aquestes declaracions a la creació d'un clima hostil o que promogui l'enfrontament físic entre els qui participen en partits o competicions esportives o entre les persones que hi assisteixen.

c) La difusió per mitjans tècnics, materials, informàtics o tecnològics vinculats a informació o activitats esportives de continguts que promoguin la violència o hi donin suport, o que incitin, fomentin o ajudin als comportaments violents o terroristes, racistes, xenòfobs o intolerants per raons de religió, ideologia, orientació sexual, o qualsevol altra circumstància personal o social, o que suposin un acte de manifest menyspreu als participants en la competició o en l'espectacle esportiu o a les víctimes del terrorisme i als seus familiars.

d) L'incompliment de les sancions imposades en matèria de violència, racisme, xenofòbia i intolerància en l'esport.

2. Són infraccions greus de qualssevol subjectes que les cometin:

a) La realització de les conductes definides en els apartats 1 i 2 de l'article 2 d'aquesta Llei als voltants dels llocs on se celebren competicions esportives i als transports organitzats que s'hi dirigeixin, quan no siguin qualificades de molt greus d'acord amb l'apartat anterior.

b) La realització de declaracions públiques en mitjans no inclosos en el literal b) de l'apartat anterior, en virtut de les quals s'amenaci o s'inciti a la violència o a l'agressió als participants en partits o competicions esportives o als que hi assisteixen, així com la contribució significativa mitjançant aquestes declaracions a la creació d'un clima hostil o que promogui l'enfrontament físic entre els participants en partits o competicions esportives o entre els assistents.

c) La venda a l'interior de les instal·lacions esportives dels productes prohibits a l'apartat 3 de l'article 4, de begudes alcohòliques o d'aquelles amb envasos que incompleixin el que disposa l'apartat segon del mateix article.

3. Són infraccions lleus de qualssevol subjectes que les cometin la realització de les conductes que defineixen els apartats 1 i 2 de l'article 2 que no siguin qualificades de greus o molt greus en els apartats anteriors.

CAPÍTOL II

Sancions

Article 24. *Sancions.*

1. Com a conseqüència de la comissió de les infraccions tipificades en el present títol es poden imposar les sancions

ons econòmiques següents:

- a) De 150 a 3.000 euros en cas d'infraccions lleus.
- b) De 3.000,01 a 60.000 euros en cas d'infraccions greus.
- c) De 60.000,01 a 650.000 euros, en cas d'infraccions molt greus.

2. A més de les sancions econòmiques abans esmentades, als organitzadors de competicions i espectacles esportius se'ls poden imposar les següents:

- a) La inhabilitació per organitzar espectacles esportius fins a un màxim de dos anys per infraccions molt greus i fins a dos mesos per infraccions greus.
- b) La clausura temporal del recinte esportiu fins a un màxim de dos anys per infraccions molt greus i fins a dos mesos per infraccions greus.

3. A més de les sancions econòmiques, a les persones físiques que cometin les infraccions tipificades en el present títol se'ls poden imposar, atenent les circumstàncies que concorrin en els fets i, molt especialment, la seva gravetat o repercussió social, la sanció de realitzar treballs socials en l'àmbit esportiu i la sanció de prohibició d'accés a qualsevol recinte esportiu d'acord amb l'escala següent:

- a) Prohibició d'accés a qualsevol recinte esportiu per un període comprès entre un mes i sis mesos, en cas d'infraccions lleus.
- b) Prohibició d'accés a qualsevol recinte esportiu per un període entre sis mesos i dos anys, en cas d'infraccions greus.
- c) Prohibició d'accés a qualsevol recinte esportiu per un període entre dos anys i cinc anys, en cas d'infraccions molt greus.

4. A més de les sancions econòmiques o en lloc d'aquestes, als qui realitzin les declaracions que preveu el literal b) de l'apartat primer de l'article 23, se'ls pot imposar l'obligació de publicar a costa seva en els mateixos mitjans que van recollir les seves declaracions i almenys amb la mateixa amplitud, rectificacions públiques o, substitutivament, segons el criteri de l'òrgan resolutori, anuncis que promocionin l'esportivitat i el joc net en l'esport.

5. A més de les sancions econòmiques, als qui tinguin les conductes infractores definides en el literal c) de l'apartat primer de l'article 23, se'ls pot imposar l'obligació de crear, publicar i mantenir a costa seva, fins a un màxim de cinc anys, un mitjà tècnic, material, informàtic o tecnològic equivalent a l'utilitzat per cometre la infracció, amb continguts que fomentin la convivència, la tolerància, el joc net i la integració intercultural en l'esport. El compliment deficient d'aquesta obligació s'entén com a trencament de la sanció imposada, i es pot oferir als sancionats un patró o model de contrast per acomodar l'extensió i els continguts del mitjà.

Article 25. Sanció de prohibició d'accés.

1. Els clubs i les persones responsables de l'organització d'espectacles esportius han de privar de la condició de soci, associat o abonat les persones que siguin sancionades amb la prohibició d'accés a recintes esportius, i a aquest efecte l'autoritat competent els ha de comunicar la resolució sancionadora, mantenint l'exclusió de l'abonament o de la condició de soci o associat durant tot el període de compliment de la sanció.

2. A efectes del compliment de la sanció, es poden arbitrar procediments de verificació de la identitat, que han d'efectuar els membres de les forces i cossos de seguretat.

CAPÍTOL III

Responsabilitat i els seus criteris modificatius

Article 26. Subjectes responsables.

1. De les infraccions a què es refereix el present títol en són administrativament responsables les persones físiques i jurídiques que actuïn com a autors i els seus col·laboradors. En aquest últim cas les sancions que preveuen els articles 24 i 25 s'han d'imposar, si s'escau, tenint en compte el grau de participació.

2. Jugadors, personal tècnic i directiu, així com les altres persones sotmeses a disciplina esportiva han de respondre dels actes contraris a les normes o actuacions preventives de la violència esportiva de conformitat amb el que disposen el títol tercer d'aquesta Llei i les disposicions reglamentàries i estatutàries de les entitats esportives, quan aquestes conductes tinguin lloc en ocasió de l'exercici de la seva funció esportiva específica.

Aquests mateixos subjectes estan plenament sotmesos a les disposicions del present títol quan assisteixin a competicions o espectacles esportius en condició d'espectadors.

Article 27. Criteris modificatius de la responsabilitat.

1. Per a la determinació de la concreta sanció aplicable en relació amb les infraccions relatives a conductes definides en els apartats 1 i 2 de l'article 2 d'aquesta Llei s'han de tenir en consideració els criteris següents:

- a) El penediment espontani, la manifestació pública de disculpes i la realització de gestos de caràcter esportiu que expressin intenció de corregir o esmenar el dany físic o moral infligit.
- b) La col·laboració en la localització i en la disminució de les conductes violentes, racistes, xenòfobes o intolerants per part dels clubs i altres persones responsables.
- c) L'adopció espontània i immediata a la infracció de mesures dirigides a reduir o mitigar els danys que en deriven.
- d) L'existència d'intencionalitat o reiteració.
- e) La naturalesa dels perjudicis causats.
- f) La reincidència, i s'entén per tal la comissió en el terme d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa declarada per resolució ferma.

2. Per determinar la concreta sanció aplicable en relació amb les infraccions relatives a obligacions de seguretat de les persones organitzadores de competicions i espectacles esportius s'han de tenir en consideració els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.
- b) La naturalesa dels perjudicis causats.
- c) La reincidència, i s'entén per tal la comissió en el terme d'un any de més d'una infracció declarada per resolució ferma.

CAPÍTOL IV

Competències i procediment

Article 28. Competència per a la imposició de sancions.

1. La potestat sancionadora que preveu el present article l'exerceix l'autoritat governativa competent, que pot demanar informes previs a les autoritats esportives i a la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport.

2. Quan la competència sancionadora correspongui a l'Administració General de l'Estat, la imposició de sancions la porta a terme:

- a) La Delegació del Govern, des de 150 euros fins a 60.000 euros.
- b) La Secretaria d'Estat de Seguretat, des de 60.000,01 euros fins a 180.000 euros.
- c) El Ministeri de l'Interior, des de 180.000,01 euros fins a 360.000 euros.
- d) El Consell de Ministres, des de 360.000,01 euros fins a 650.000 euros.

3. La competència per imposar les sancions d'inhabilitació temporal per organitzar espectacles esportius i per a la clausura temporal de recintes esportius correspon a la Secretaria d'Estat de Seguretat, si el termini de suspensió és igual o inferior a un any, i al Ministeri de l'Interior, si és superior a aquest termini.

4. La competència per imposar les sancions accessòries que preveu l'article 24 correspon a l'òrgan sancionador competent en cada cas, sense perjudici del que disposa l'apartat anterior i, en cas que tingui caràcter substitutiu d'infraccions molt greus, segons el que disposa l'apartat quart de l'article 24 d'aquesta Llei, correspon a la Secretaria d'Estat de Seguretat.

Article 29. *Registre de sancions.*

1. El Registre Central de Sancions en matèria de violència, racisme, xenofòbia i intolerància en l'esport, així com la recollida de les dades que s'hi inscriu, s'han d'ajustar al que disposa la legislació relativa a la protecció de dades de caràcter personal. En tot cas, s'ha d'assegurar el dret de les persones que siguin objecte de resolucions sancionadores a ser informades de la seva inscripció en el Registre i a mantenir-la únicament mentre sigui necessari per a la seva execució.

2. Tot assentament registral ha de contenir, almenys, les referències següents:

- a) Lloc i data de l'esdeveniment esportiu, classe de competició i contendents.
- b) Dades identificatives de l'entitat esportiva, organitzador o particular afectat per l'expedient.
- c) Classe de sanció o sancions imposades, especificant amb claredat el seu abast temporal.
- d) Infracció comesa per l'infractor, especificant l'article de la Llei en què està tipificada i, si s'escau, les circumstàncies modificatives de la responsabilitat.

3. D'acord amb les disposicions vigents en la matèria, tenen accés a les dades d'aquest Registre els particulars que hi tinguin un interès directe i manifest, així com les entitats esportives als efectes de col·laboració amb les autoritats en el manteniment de la seguretat pública amb motiu de competicions o espectacles esportius.

4. El registre ha de disposar d'una secció de prohibicions d'accés a recintes esportius. L'òrgan sancionador ha de comunicar les sancions al mateix registre i als organitzadors dels espectacles esportius, amb la finalitat que aquests verifiquin la identitat en els controls d'accés pels mitjans que es determinin per reglament.

5. Quan es tracti de sancions imposades a persones seguidors de les entitats esportives pel fet de cometre els actes il·lícits que defineixen els apartats 1 i 2 de l'article 2, l'òrgan sancionador les ha de notificar al club o entitat esportiva a què pertanyin amb la finalitat d'incloure l'oportuna referència en el llibre de registre d'activitats de seguidors a què fa referència l'article 9 i d'aplicar la prohibició de suport que preveu l'article 3, apartat 2, literal h).

6. El Registre Central de Sancions en matèria de violència, racisme, xenofòbia i intolerància en l'esport a què

es refereix aquest article està adscrit al Ministeri de l'Interior.

Article 30. *Procediment sancionador.*

En el que no disposa el present títol, en l'exercici de la potestat sancionadora a què es refereix són aplicables els principis i prescripcions que contenen el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament, especialment pel que fa a l'extinció de la responsabilitat, prescripció de les infraccions i sancions, execució de sancions i principis generals del procediment sancionador.

Article 31. *Presentació de denúncies.*

Qualsevol persona pot instar a la incoació d'expedients sancionadors per les infraccions contingudes en el present títol. El denunciante, que, si s'escau, ha d'aportar les proves de què disposi, no ha de tenir la condició de part en el procediment, si bé se li reconeix el dret a rebre la notificació de la resolució que es dicti en l'expedient.

TÍTOL III

Règim disciplinari esportiu contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 32. *Àmbit d'aplicació del règim disciplinari esportiu.*

1. Les persones vinculades a una federació esportiva mitjançant una llicència federativa estatal o autonòmica habilitada per a la participació en competicions estatals així com els clubs, societats anònimes esportives i les persones que desenvolupin la seva activitat dins d'aquestes poden ser sancionades de conformitat amb el que disposen els articles següents.

2. Aquest règim sancionador té la condició de règim especial respecte del que preveu, amb caràcter general, la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, que té en tots els seus aspectes la condició de norma supletòria.

3. De conformitat amb el que preveu aquesta Llei, quan les persones a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article assisteixin com a espectadors a una prova o competició esportiva, el seu règim de responsabilitat és el que recull el present títol.

4. No es consideren conductes infractores les que contingui el present títol per remissió a les definicions que contenen els apartats primer i segon de l'article 2 de la Llei, quan siguin realitzades pels esportistes d'acord amb les regles tècniques del joc pròpies de la modalitat esportiva corresponent.

CAPÍTOL II

De les infraccions i sancions

Artículo 33. *De la classificació de les infraccions contra el règim previst en aquesta Llei.*

Les infraccions del règim esportiu que preveu aquesta Llei poden ser molt greus o greus de conformitat amb el que estableixen els articles següents.

Article 34. *Infraccions molt greus.*

Es consideren infraccions molt greus:

1. De les regles de joc o competició o de les normes esportives generals:

a) Els comportaments i gestos agressius i manifestament antiesportius dels esportistes, quan es dirigeixin a l'àrbitre, a altres esportistes o al públic, així com les declaracions públiques de directius, administradors de fet o de dret de clubs esportius i societats anònimes esportives, tècnics, àrbitres i esportistes que incitin els seus equips o espectadors a la violència de conformitat amb el que disposen els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei.

b) La promoció, organització, direcció, encobriment o defensa dels actes i conductes tipificats en els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei.

c) La participació activa en actes violents, racistes, xenòfobs o intolerants o que fomentin aquest tipus de comportaments en l'esport.

Als efectes d'aquest article, es considera, en tot cas, com a participació activa la realització de declaracions, gestos, insults i qualsevol altra conducta que impliquin una vexació a una persona o grup de persones per raó del seu origen racial o ètnic, de la seva religió, conviccions, discapacitat, edat, sexe o orientació sexual.

d) La no-adopció de mesures de seguretat i la falta de diligència o de col·laboració en la repressió de comportaments violents, racistes, xenòfobs o intolerants.

2. Es consideren específicament infraccions molt greus, per a les persones que ostentin la presidència i altres membres de les federacions esportives, l'omissió del deure d'assegurar el desenvolupament correcte dels espectacles esportius que impliquin riscos per als espectadors o per als participants, tant pel que fa al desenvolupament de la mateixa activitat esportiva, com a la protecció dels drets fonamentals i, específicament, els que impliquin comportaments racistes, xenòfobs o intolerants.

3. Així mateix, són infraccions específiques molt greus per als clubs i societats anònimes esportives que participin en competicions professionals:

a) L'omissió del deure d'adoptar totes les mesures que estableix aquesta Llei per assegurar el desenvolupament correcte dels espectacles esportius amb riscos per als espectadors o per als participants i evitar la realització d'actes o comportaments racistes, xenòfobs, intolerants i contraris als drets fonamentals.

b) La facilitació de mitjans tècnics, econòmics, materials, informàtics o tecnològics que donin suport a l'actuació de les persones o grups que promoguin la violència o les conductes racistes, xenòfobes i intolerants a què es refereixen els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei.

Article 35. *Infraccions greus.*

Es consideren infraccions de caràcter greu:

a) Els comportaments i actes de menyspreu o desconsideració a una persona o grup de persones en relació amb el seu origen racial o ètnic, la seva religió, conviccions, discapacitat, edat, sexe o orientació sexual, així com qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

b) La passivitat en la repressió de les conductes violentes, xenòfobes i intolerants, quan per les circumstàncies en què es produeixin no puguin ser considerades infraccions molt greus d'acord amb l'apartat anterior.

c) L'omissió de les mesures de seguretat quan, atenent les circumstàncies concurrents, no es pugui considerar infracció molt greu.

Article 36. *Del règim de sancions a imposar com a conseqüència de les infraccions previstes en aquesta Llei.*

El règim sancionador de les infraccions contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància previstes en l'àmbit disciplinari esportiu queda establert de la manera següent:

a) Per la comissió d'infraccions considerades molt greus de les previstes en aquesta Llei, es poden imposar les sancions següents:

1r Inhabilitació per ocupar càrrecs en l'organització esportiva o suspensió o privació de llicència federativa, quan el responsable dels fets sigui una persona amb llicència esportiva. La sanció es pot imposar amb caràcter temporal per un període de dos a cinc anys, o excepcionalment amb caràcter definitiu en els casos de reincidència en la comissió d'infraccions d'extraordinària gravetat.

2n Sanció pecuniària per als clubs, esportistes, jutges, àrbitres i directius en el marc de les competicions professionals, de 18.000,01 a 90.000 euros.

3r Sanció pecuniària per als clubs, esportistes, jutges, àrbitres i directius en el marc de la resta de competicions, de 6.000,01 a 18.000 euros.

4t Clausura del recinte esportiu per un període que compregui des de quatre partits o esdeveniments fins a una temporada.

5è Pèrdua de la condició de soci i prohibició d'accés a l'estadi o llocs de desenvolupament de les proves o competicions per un temps no superior a cinc anys.

6è Celebració de la prova o competició esportiva a porta tancada.

7è Pèrdua de punts o llocs en la classificació.

8è Pèrdua o descens de categoria o divisió.

b) Per la comissió d'infraccions considerades greus, es poden imposar les sancions següents:

1r Inhabilitació per ocupar càrrecs en l'organització esportiva o suspensió o privació de llicència federativa, amb caràcter temporal, quan el responsable dels fets sigui una persona amb llicència esportiva. La sanció a imposar és d'un mes a dos anys o de quatre o més partits en una mateixa temporada.

2n Sanció pecuniària per als clubs, esportistes, jutges, àrbitres i directius en el marc de les competicions professionals, de 3.000 a 18.000 euros.

3r Sanció pecuniària per als clubs, esportistes, jutges, àrbitres i directius en el marc de les competicions no professionals, de 500 a 6.000 euros.

4t Clausura del recinte esportiu de fins a tres partits o esdeveniments, o de dos mesos.

5è Pèrdua de punts o llocs en la classificació.

c) Les sancions anteriors són independents i compatibles amb les mesures que els estatuts i reglaments federatius puguin preveure en relació amb els efectes purament esportius que s'hagin de solucionar per assegurar el desenvolupament normal de la competició, partit o prova. S'entenen, en tot cas, inclosos en aquest apartat les decisions sobre la continuació o no de l'esdeveniment, la seva repetició, celebració, si s'escau, a porta tancada, resultats esportius i qualssevol altres que prevegin aquelles normes i que siguin inherents a l'organització i govern de l'activitat esportiva.

d) Els estatuts i reglaments federatius poden preveure la imposició de sancions amb caràcter de reinserció, acumulades a les econòmiques, i alternatives o acumulades a les d'un altre tipus. En particular, es pot establir el desenvolupament d'accions de voluntariat en organitzacions dedicades a tasques socials relacionades per la infracció, i especialment, les implicades en la lluita contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància.

Article 37. Regles específiques per a la graduació de la responsabilitat disciplinària esportiva i per a la tramitació dels procediments disciplinaris.

1. Les regles de determinació i extinció de la responsabilitat i el procediment d'imposició de les sancions disciplinàries esportives previstes en el present títol són les que estableixen amb caràcter general el títol XI de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, i les seves disposicions reglamentàries de desplegament, sense més especificitats que les que preveu el present article.

2. En tot cas, és causa d'atenuació de la responsabilitat per part dels clubs i altres persones responsables la col·laboració en la localització dels qui causin les conductes prohibides per aquesta Llei o en l'atenuació de les conductes violentes, racistes, xenòfobes i intolerants.

3. Els expedients disciplinaris han de tenir una durada màxima d'un mes, prorrogable un altre mes més per causa justificada, des de la seva incoació, sigui a iniciativa pròpia o a requeriment de la Comissió Estatal Contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport. Transcorregut aquest termini, la competència per continuar la instrucció i emetre resolució correspon al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva.

4. Les resolucions del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva dictades en virtut del que disposa l'apartat anterior exhaureixen la via administrativa, i contra aquestes únicament es pot interposar recurs contenciós administratiu, de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

5. La Comissió Estatal Contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport té legitimació activa per impugnar les resolucions federatives davant el Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva, quan entengui que la resolució objecte de recurs resulta contrària als interessos públics la protecció dels quals se li ha confiat; els òrgans disciplinaris federatius han de notificar a la Comissió Estatal Contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport les resolucions que dictin en l'àmbit d'aplicació del present títol, per tal que pugui exercir aquesta funció.

TÍTOL IV

Disposicions comunes als títols II i III

Article 38. Concurrència de procediments penals, administratius i disciplinaris.

1. La incoació d'un procés penal no és obstacle per a la iniciació, si s'escau, d'un procediment administratiu i disciplinari pels mateixos fets, però no es pot dictar resolució en aquests fins que no s'hagi dictat sentència o acte de sobreseïment fermes en la causa penal.

En tot cas, la declaració de fets provats que conté la resolució que posa fi al procés penal vincula la resolució que es dicti en els procediments administratiu i disciplinari, sense perjudici de la diferent qualificació jurídica que puguin merèixer en una via o l'altra.

Només es pot dictar sanció penal i administrativa i disciplinària sobre els mateixos fets quan no hi hagi identitat de fonament jurídic.

2. Quan a una mateixa persona física o jurídica i amb identitat de fets li siguin aplicables simultàniament sancions administratives i disciplinàries previstes en els títols segon i tercer d'aquesta Llei, és de tramitació preferent el procediment administratiu sancionador que preveu el títol segon.

Comès el fet infractor en què es pugui produir concurrència de responsabilitat administrativa i disciplinària, l'òrgan competent per a la instrucció de cadascun dels procediments està obligat a iniciar-lo i a notificar la incoació de l'expedient a l'òrgan recíproc, administratiu o federatiu, segons el cas.

3. Quan un òrgan federatiu rebí la notificació d'incoació d'un expedient administratiu sancionador relatiu a subjectes i fets idèntics als que estiguin donant lloc a la tramitació d'un expedient disciplinari, ha de suspendre la tramitació del procediment, i notificar-ho a l'òrgan administratiu que tramiti el procediment administratiu sancionador. En cas que no hi hagi identitat de subjectes, fets o fonaments jurídics pot continuar la tramitació del procediment.

4. Una vegada acabat l'expedient administratiu sancionador, l'òrgan competent per resoldre'l ha de notificar l'acord resolutori a l'òrgan disciplinari federatiu que va comunicar la suspensió del procediment, que ha d'aixecar la suspensió i adoptar un dels acords següents:

a) La continuació del procediment disciplinari, quan no hi hagi identitat de fonaments jurídics per a la imposició de la sanció, o quan, havent-n'hi, la sanció administrativa sigui inferior a la que es pugui imposar com a conseqüència del procediment disciplinari.

b) L'arxiu de les actuacions, quan hi hagi identitat de fonaments jurídics i la sanció administrativa sigui igual o superior a la que es pugui imposar com a conseqüència del procediment disciplinari.

5. En cas que l'òrgan disciplinari decideixi continuar el procediment sancionador perquè hi ha identitat de fonaments jurídics però la infracció és susceptible d'una sanció superior a l'administrativament imposada, la resolució de l'expedient disciplinari redueix la sanció aplicable en la quantia o entitat que correspongui per aplicació de la sanció administrativa prèvia, fent constar expressament la quantia de la reducció en la resolució del procediment.

6. En cas que es dicti una resolució judicial que anul·li totalment o parcialment la sanció administrativa, l'òrgan que va dictar aquesta última ho ha de notificar a l'òrgan disciplinari federatiu que en el seu moment li va comunicar la incoació del procediment, a fi que aquest procedeixi a arxivar les actuacions, llevat que no hi hagi identitat de fonaments jurídics entre la sanció administrativa anul·lada i l'eventual sanció disciplinària que es pugui imposar, cas en què s'ha de procedir de conformitat amb el que disposa l'apartat 4, lletra a) del present article.

7. Els acords adoptats pels òrgans federatius quan es refereix als apartats quart, cinquè i sisè del present article són susceptibles d'impugnació d'acord amb el que disposa el títol XI de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.

Disposició addicional primera. Desplegament reglamentari.

S'autoritza el Govern a dictar les normes reglamentàries tant en els casos específics que preveu aquesta Llei i en aquells altres que siguin necessaris per a l'efectiva aplicació de les previsions que aquesta conté, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes fixades en els seus respectius estatuts d'autonomia.

Disposició addicional segona. Habilitacions reglamentàries a les entitats esportives i normes d'aplicació immediata.

1. En el termini de sis mesos, les entitats esportives han de dictar les disposicions necessàries per adequar els seus reglaments a aquesta Llei. Durant aquesta adapta-

ció, són d'aplicació directa des de la seva entrada en vigor els tipus d'infracció i les sancions que aquesta Llei preveu com a mínims indisponibles, tot i que no estiguin expressament previstos en les reglamentacions esportives vigents.

Transcorregut el termini esmentat en el paràgraf anterior, són nuls de ple dret els preceptes continguts en els estatuts, reglaments i altres normes federatives que continguin algun mecanisme discriminatori en funció de la nacionalitat o origen de les persones.

2. Així mateix, les entitats han de modificar, en el mateix termini previst a l'apartat anterior, la seva normativa i eliminar qualsevol obstacle o restricció que impedeixi o dificulti la participació en activitats esportives no professionals dels estrangers que estiguin legalment a Espanya i de les seves famílies. Excepcionalment, el Consell Superior d'Esports pot autoritzar mesures d'acció positiva basades en exigències i necessitats derivades de l'esport d'alt nivell i de la seva funció representativa d'Espanya.

3. La participació d'estrangers en l'activitat esportiva professional es regeix per la seva normativa específica.

Disposició addicional tercera. Actualització de les quanties de les multes.

La quantia de les multes que preveu aquesta Llei pot ser actualitzada pel Govern a proposta dels titulars dels ministeris de l'Interior i d'Educació i Ciència, tenint en compte la variació de l'índex oficial de preus al consum.

Disposició addicional quarta. Informació de resolucions dictades en els expedients sancionadors i disciplinaris.

Les autoritats governatives i les federacions esportives han de notificar a la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport, i al Registre Central de Sancions en matèria de Violència, Racisme, Xenofòbia i Intolerància en l'Esport, les resolucions que dictin en aplicació dels preceptes recollits en aquesta Llei.

Disposició addicional cinquena. Modificació de l'article 32.2 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.

L'apartat 2 de l'article 32 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, queda redactat de la manera següent:

«2. Els estatuts de les federacions esportives espanyoles han d'incloure els sistemes d'integració i representativitat de les federacions d'àmbit autonòmic, segons el que estableixen les disposicions de desplegament d'aquesta Llei. A aquests efectes, la presidència de les federacions d'àmbit autonòmic forma part de les assemblees generals de les federacions esportives espanyoles, i tenen la representació d'aquelles.

En tot cas, perquè les federacions d'àmbit autonòmic es puguin integrar en les federacions esportives espanyoles o, si s'escau, mantenir aquesta integració, han d'eliminar qualsevol obstacle o restricció que impedeixi o dificulti la participació d'estrangers que estiguin legalment a Espanya i de les seves famílies en les activitats esportives no professionals que organitzin.»

Disposició addicional sisena. Cooperació internacional.

El Consell Superior d'Esports i el Ministeri de l'Interior, en coordinació amb el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, han de promoure noves actuacions per fomentar i articular procediments de col·laboració amb els organismes internacionals competents en la matèria.

Disposició addicional setena. Instal·lació de videocàmeres i gravació d'imatges.

La instal·lació dels dispositius de videovigilància als quals es refereixen els articles 4 i 12 d'aquesta Llei, així com el tractament de les imatges resultants de la utilització dels esmentats dispositius, estan sotmesos al que disposa la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics.

Les imatges captades per aquests dispositius únicament les tracta el coordinador de seguretat, que les ha de transmetre a les forces i cossos de seguretat o a les autoritats competents només en cas que s'hi aprecii l'existència d'alguna de les conductes previstes en els apartats primer i segon de l'article 2 d'aquesta Llei, a fi que s'incorporin al procediment judicial o administratiu corresponent.

Per a l'exercici de les potestats previstes en les lletres b) i d) de l'article 12.1 d'aquesta Llei, la Delegació del Govern ha de sol·licitar l'informe previ de la Comissió Estatal contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport, sobre la proporcionalitat i idoneïtat de l'establiment d'aquesta mesura.

Disposició addicional vuitena. Delimitació de competències.

Tenen la consideració d'autoritats, als efectes d'aquesta Llei, les corresponents de les comunitats autònomes amb competències per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat ciutadana, d'acord amb el que disposen els corresponents estatuts i les lleis orgàniques de forces i cossos de la seguretat i de protecció de la seguretat ciutadana, i poden imposar les sancions i altres mesures determinades en aquesta Llei en les matèries sobre les quals tinguin competència.

En tot cas, la Llei vigent és aplicable respectant les competències que les comunitats autònomes puguin tenir en l'àmbit de l'esport i, específicament, sobre la regulació en matèria de prevenció de la violència en els espectacles públics esportius. Al seu torn, l'aplicació de les mesures de seguretat que preveu aquesta Llei s'ha d'executar respectant les competències en matèria de seguretat pública conferides a les comunitats autònomes, de conformitat amb el que disposa la normativa de forces i cossos de seguretat.

Disposició addicional novena. Remissions normatives.

Les referències realitzades en qualsevol norma a les disposicions sobre prevenció de la violència en els espectacles esportius contingudes a la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, s'entenen referides, en tot cas, a les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició addicional desena. Modificacions legislatives sobre responsabilitat civil.

El Govern ha de remetre, en el termini d'un any, a les Corts Generals, els projectes de llei o de modificació de les lleis ja existents que convinguin per regular de manera específica la responsabilitat civil en l'àmbit propi de l'esport i dels espectacles esportius, així com de l'assegurament d'aquesta i la seva repercussió consegüent en el sistema de compensació d'assegurances.

Disposició transitòria única. Règim orgànic fins a la creació de la Comissió contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport.

L'actual Comissió Nacional per a la Prevenció de la Violència en els Espectacles Esportius exerceix totes les

seves funcions fins a la creació i l'efectiva posada en funcionament de la Comissió contra la Violència, el Racisme, la Xenofòbia i la Intolerància en l'Esport, prevista en aquesta Llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació de determinats preceptes de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.*

1. Queden derogats els següents articles i apartats de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport:

Articles 60 a 69.

Article 76.1, apartats e), g) i h).

Article 76.2, apartat g).

2. Queden derogats, així mateix, tots els preceptes de normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara dels títols competencials que corresponen a l'Estat en relació amb l'organització de l'esport federat estatal en el seu conjunt i, així mateix, de l'article 149.1.29a de la Constitució, excepte la disposició adicional sisena, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.3a de la Constitució. Tot això sense perjudici de les competències atribuïdes a les comunitats autònomes pels seus estatuts d'autonomia en matèria d'esport.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap d'un mes de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13409 LLEI 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del treball autònom. («BOE» 166, de 12-7-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

El treball autònom s'ha configurat tradicionalment dins d'un marc de relacions jurídiques propi del dret privat, per la qual cosa les referències normatives que se n'han fet estan disperses al llarg de tot l'ordenament jurídic.

En aquest sentit, la Constitució, sense fer una referència expressa al treball per compte propi, recull en alguns dels seus preceptes drets aplicables als treballadors autònoms. Així, l'article 38 de la Constitució reconeix la llibertat d'empresa en el marc d'una economia de mercat; l'ar-

ticle 35, a l'apartat 1, reconeix per a tots els espanyols el deure de treballar i el dret al treball, a la lliure elecció de professió o ofici, a la promoció a través del treball i a una remuneració suficient per tal de satisfer les seves necessitats i les de la seva família sense que en cap cas es pugui fer discriminació per raó de sexe; l'article 40, a l'apartat 2, estableix que els poders públics fomentaran una política que garanteixi la formació i readaptació professionals, vetllaran per la seguretat i higiene en el treball i garantiran el descans necessari mitjançant la limitació de la jornada laboral, les vacances periòdiques retribuïdes i la promoció de centres adequats; finalment, l'article 41 encomana als poders públics el manteniment d'un règim públic de Seguretat Social per a tots els ciutadans, que garanteixi l'assistència i les prestacions socials suficients davant de situacions de necessitat.

Aquestes referències constitucionals no tenen per què circumscriure's al treball per compte d'altri, ja que la Constitució mateixa així ho determina quan s'utilitza el terme «espanyols» a l'article 35 o el de «ciutadans» a l'article 41, o quan encomana als poders públics l'execució de determinades polítiques, article 40, sense precisar que els seus destinataris hagin de ser exclusivament els treballadors per compte d'altri.

En l'àmbit social podem destacar, en matèria de Seguretat Social, normes com la Llei general de la Seguretat Social, l'article 25.1 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, referit a les treballadores per compte propi que siguin víctimes de la violència de gènere, el Decret 2530/1970, de 20 d'agost, que regula el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, i altres disposicions de desplegament. En matèria de prevenció de riscos laborals és necessari referir-se a la Llei de prevenció de riscos laborals i al Reial decret 1627/1997, de 24 d'octubre, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut en les obres de construcció, així com altres disposicions de desplegament.

La Unió Europea, per la seva part, ha tractat el treball autònom en instruments normatius com ara la Directiva 86/613/CEE del Consell, d'11 de desembre de 1986, relativa a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte entre homes i dones que exerceixin una activitat autònoma, incloses les activitats agrícoles, així com sobre la protecció de la maternitat, que dona una definició de treballador autònom en el seu article 2.a), o en la Recomanació del Consell de 18 de febrer de 2003, relativa a la millora de la protecció de la salut i la seguretat en el treball dels treballadors autònoms.

El dret comparat dels països del nostre entorn no disposa d'exemples sobre una regulació del treball autònom com a tal. Als països de la Unió Europea succeeix el mateix que a Espanya: les referències a la figura del treballador autònom estan disperses per tota la legislació social, especialment la legislació de seguretat social i de prevenció de riscos. En aquest sentit, cal ressaltar la importància que té el present Projecte de Llei, ja que es tracta del primer exemple de regulació sistemàtica i unitària del treball autònom en la Unió Europea, el que sens dubte constitueix una fita en el nostre ordenament jurídic.

Es tracta d'una Llei que regularà el treball autònom, sense interferir en altres àmbits del nostre teixit productiu, com el sector agrari, que té la seva pròpia regulació i els seus propis circuits de representació.

Els col·legis professionals tampoc han de veure afectades les seves competències i atribucions per l'aprovació d'aquest Estatut.

II

Des del punt de vista econòmic i social no es pot dir que la figura del treballador autònom actual coincideixi amb la de fa algunes dècades. Al llarg del segle passat el